

ଧ୍ୱାନୀ ପ୍ରତିଧ୍ୱାନୀ

The Dhvani Pratidhwani

website : www.dhwanipratidhwani.net
email: pratidhwani.dhwani@gmail.com

ସା ଦେବୀ ସର୍ବଭୂତେଷୁ.....

ବାଲେଶ୍ୱର ■ ରବିବାର ୧୬ ଏପ୍ରିଲ ୨୦୨୩ ■ ମୂଲ୍ୟ ଟ. ୨.୦୦ ପଇସା ■ ପୃଷ୍ଠା ସଂଖ୍ୟା-୩୦ ■ Baleshwar ■ SUNDAY 16 APRIL 2023
Vol.No. 34 ■ No. 99 ■ Price :Rs.2.00 (8 pages) ■ R.N.I. Registered No. 52528/91 ■ Postal Registered No. Balasore(Odisha)/005/2019

ଅସରନ୍ତି ଶୁଭେଚ୍ଛା ସହ...

ସାଗରିକା

ଯୋଗାଯୋଗ କରନ୍ତୁ :
ମୁଖ୍ୟ ସମ୍ପାଦକ ସାଗରିକା
ଜେଲ ରୋଡ, ବାଲେଶ୍ୱର-୭୫୬୦୦୧

ସିବିଆଇ ନୋଟିସ ପାଇବା ପରେ ବର୍ଷେଲେ କେଜ୍‌ଡିଆଲ

ନୂଆଦିଲ୍ଲୀ, ୧୫/୦୪ : ଅବକାରୀ ନୀତି ଦୁର୍ନୀତି ମାମଲାରେ ଦିଲ୍ଲୀ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ସିବିଆଇର ନୋଟିସ୍ ଠିକ୍ ଦିନକ ପରେ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଉପରେ ବର୍ଷେକ୍ତି ଅଭିଯୋଗ କେଜ୍‌ଡିଆଲ । ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ନରେନ୍ଦ୍ର ମୋଦି ମୁଖରୁ ପାଦ ଯାଏଁ ଦୁର୍ନୀତିରେ ଲିପ୍ତ ଥିବା ଅଭିଯୋଗ କରିବା ସହ କାଣିଶୁଣି ଆମ୍ ଆଦୁା ପାର୍ଟିର ନେତାଙ୍କୁ ଚାର୍ଜେଜ୍ କରିଛନ୍ତି ଦିଲ୍ଲୀ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ । ସାମ୍ବାଦିକ ସମ୍ମିଳନୀ କରି କେଜ୍‌ଡିଆଲ କହିଛନ୍ତି ତାଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଚଳାଣି ଏ ଦୁର୍ନୀତି ନେଇ ପ୍ରମାଣ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ମିଛର ମାମଲା ରୁକୁ କରାଯାଇଛି । ସିବିଆଇ, ଉଚ୍ଚ ଉଚ୍ଚ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ତଦତ୍ତକାରୀ ଏକେଡ୍‌ସ୍‌ଟିକ କୋର୍ଟକୁ ମିଛ କହୁଛନ୍ତି । ଯେଉଁମାନେ ଗିରଫ ହୋଇଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ନିର୍ଯ୍ୟାତନା ଦିଆଯାଇଛି । ଏପତେ ନୋଟିସ୍

ମିଳିଛି, କେରା ପାଇଁ ନିଶ୍ଚୟ ଯିବେ ବୋଲି କହିଛନ୍ତି । ଏପତେ ଆୟ ମୁଖ୍ୟଙ୍କୁ ଚାର୍ଜେଜ୍ କରିଛି, ବିଜେପି । ଅଭିଯୋଗ କେଜ୍‌ଡିଆଲ ଦୁର୍ନୀତିର ମାଷର ମାନ୍ଦ୍ର ବୋଲି ଅଭିଯୋଗ କରିଛନ୍ତି ବିଜେପି ମୁଖପାତ୍ର । ଯଦି ସେ ଦୁର୍ନୀତି କରି ନାହାନ୍ତି, ଏତେ

ତରୁଛନ୍ତି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ବୋଲି ପ୍ରଶ୍ନ କରିଛନ୍ତି ଭାରତୀୟ ଜନତା ପାର୍ଟି । ଏପତେ ଦିଲ୍ଲୀ ପୁଲିସ୍, ସୁରକ୍ଷା ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ କଡ଼ାକଡ଼ି କରିଛି । ଆୟ କର୍ମୀମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ଆଶଙ୍କା ଥିବାରୁ ପୁଲିସ୍ ପକ୍ଷରୁ ବ୍ୟାପକ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଛି ।

ଜାପାନ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ, ଅନ୍ଧକେ ବର୍ଷେଲେ ପୁନିଓ କିଶିଦା

ନୂଆଦିଲ୍ଲୀ, ୧୫/୦୪ : ଶନିବାର ସକାଳ ସମୟ । ନିର୍ବାଚନ ଜନସଭାରେ ବ୍ୟସ୍ତ ଥାଆନ୍ତି ଜାପାନ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ଫୁନିଓ କିଶିଦା । ଚୋକିଓର ବାକାୟାମା ସହରରେ ଫୁନିଓ ଜନସଭା କରୁଥିବା ସମୟରେ ହଠାତ ଆତତାୟୀଙ୍କ ଆକ୍ରମଣ ଶିକାର ହୋଇଛନ୍ତି । ସୁତନା ଅନୁସାରେ ପାଳପ ଆକାରରେ ଏକ ବସ୍ତୁରେ ବିଶି ବିଶ୍ୱୋରକ ସାମଗ୍ରୀ ଭର୍ତ୍ତି କରି କଣେ ଦୁର୍ବଳ ଆକ୍ରମଣ କରିଥିଲେ । ଏହାକୁ ସ୍ୱେକ ବୋମା ବୋଲି କୁହାଯାଇଛି । ବୋମା ଫିଙ୍ଗାଯିବା ପରେ ସ୍ଥାନୀୟ ଅଂଚଳ ଧୁଆଁମୟ ହେବା ସେହ

କୋଡୁଆ ଭୟ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିଲା । ଭାଗ୍ୟବଶତ ଜାପାନ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ନିଶ୍ଚିତ ମୃତ୍ୟୁ ମୁଖରୁ ବଞ୍ଚିଛନ୍ତି । ଯତ୍ନାତ୍ମକରେ ଦୁର୍ବଳକୁ ଗିରଫ କରିବାରେ ସଫଳ ହୋଇଛନ୍ତି ।

ଯଦି ନଜର ପକାଇବା ଏଭଳି ଘଟଣା ଜାପାନରେ ନୂଆ ନୁହେଁ । ୨୦୨୨ ଜୁଲାଇ ୮ ତାରିଖରେ ଜାପାନର ପୂର୍ବତନ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ସିଂକୋ ଆବେକ୍ ଉପରେ

ଗୁଲିମାତ କରି ହତ୍ୟା କରିଥିଲା ଦୁର୍ବଳ । ଯେଉଁଭଳି ଅନ୍ଧକେ ସିଂକୋ ଆବେକ୍ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କରି ତାଙ୍କର ହତ୍ୟା କରାଯାଇଥିଲା ଠିକ୍ ସେହିଭଳି ଜଣେ ଫୁନିଓ କିଶିଦାଙ୍କ ଉପରେ ମଧ୍ୟ ଆକ୍ରମଣ ହୋଇଛି । ଏବେ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠୁଛି ଶାନ୍ତି ପ୍ରିୟ ଦେଶ ଜାପାନରେ ଏଭଳି ଘଟଣା ହେବା ପଛରେ କାରଣ କଣ? ରାଷ୍ଟ୍ରନେତାଙ୍କ ସୁରକ୍ଷାକୁ କେତେ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଦିଆଯାଇଛି? ବାରମ୍ବାର ଏଭଳି ଘଟଣା ଘଟୁଥିଲେ ସୁଦ୍ଧା ବରିଷ୍ଠ ନେତାଙ୍କ ପାଇଁ କଡ଼ା ପ୍ରୋଟୋକଲ କଣ ପାଇଁ କରାଯାଇଛି?

ଓଡ଼ିଆ ସମେତ ୧୩ଟି ଆଂଚଳିକ ଭାଷାରେ ସିଏପିଏଫ୍ ଜନସେବକ ପରୀକ୍ଷା ନିଷ୍ପତ୍ତିକୁ ସ୍ୱାଗତ

ନୂଆଦିଲ୍ଲୀ/ଭୁବନେଶ୍ୱର, ୧୫/୦୪ (ନି.ପ୍ର): ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ନରେନ୍ଦ୍ର ମୋଦିଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱରେ ଗୃହ ମନ୍ତ୍ରାଳୟ ପକ୍ଷରୁ ସିଏପିଏଫ୍ ଜନସେବକ (ଜେନେରାଲ ଡ୍ୟୁଟି) ପଦବୀ ପାଇଁ ଅନୁଷ୍ଠିତ ଲିଖିତ ପରୀକ୍ଷା ଓଡ଼ିଆ ସମେତ ୧୩ଟି ଆଂଚଳିକ ଭାଷାରେ କରାଯିବା ନିଷ୍ପତ୍ତିକୁ ଦ୍ୱିତ କରି ସ୍ୱାଗତ କରିଛନ୍ତି କେନ୍ଦ୍ର ଶିକ୍ଷା ଓ ବସ୍ତା ବିକାଶ ମନ୍ତ୍ରୀ ଧର୍ମେନ୍ଦ୍ର ପ୍ରଧାନ । ଏହି ନିଷ୍ପତ୍ତି ଆମର ଭାଷା ବିବିଧତାକୁ ପାଳନ କରିବାର ଅବସର ଦେଇଛି । ଭାରତୀୟ ଭାଷାର ପ୍ରଚାରକୁ ପ୍ରୋତ୍ସାହନ ଦେବା ସହ ଏହି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ମୁକ୍ତିକାଳ ପାଇଁ ସମ୍ଭାବନା ନୂଆ ଦ୍ୱାର ଖୋଲିବ ବୋଲି ଶ୍ରୀ ପ୍ରଧାନ ଦ୍ୱିତ କରିଛନ୍ତି । ଏଥିପାଇଁ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ମୋଦି ଓ କେନ୍ଦ୍ର ସ୍ୱରାଷ୍ଟ୍ର ମନ୍ତ୍ରୀ ଅମିତ ଶାହଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଜଣାଇଛନ୍ତି କେନ୍ଦ୍ରମନ୍ତ୍ରୀ । ସେ କହିଛନ୍ତି ଏହା ଏକ ଐତିହାସିକ ନିଷ୍ପତ୍ତି । ସିଏପିଏଫ୍ ପାଇଁ ଜନସେବକ ପରୀକ୍ଷା ଇଂରାଜୀ ଓ ହିନ୍ଦୀ ଭାଷା ବ୍ୟତିତ ୧୩ଟି ଭାରତୀୟ ଭାଷାରେ ହେବା ଦ୍ୱାରା ଅଧିକ ସଂଖ୍ୟକ ଯୁବବର୍ଗମାନେ ଉପକୃତ ହେବେ । ▶▶ପୃଷ୍ଠା ୭

ବିଶ୍ୱକୁ ଭୟଭୀତ କରୁଛି ଉତ୍ତରକୋରିଆ : ବାରମ୍ବାର ଚଳାଇଛି ମିସାଇଲ ପରୀକ୍ଷଣ

ନୂଆଦିଲ୍ଲୀ, ୧୫/୦୪ : ଦିନକୁ ଦିନ ଉଗ୍ର ହେଉଛି ଉତ୍ତରକୋରିଆ । ଶତ୍ରୁ ଦେଶକୁ ଭୟଭୀତ କରାଇ ବାରମ୍ବାର କରୁଛି ମିସାଇଲ ପରୀକ୍ଷଣ । ଆଣବିକ ଅସ୍ତ୍ର ପ୍ରୟୋଗ କରି ବାରମ୍ବାର ଧମକ ଦେଉଥିବା ଉତ୍ତରକୋରିଆକୁ ଜବାବ ଦେବା ପାଇଁ ଏକାଠି ଆଗେଇ ଆସିଛନ୍ତି ଦକ୍ଷିଣ କୋରିଆ, ଜାପାନ ଓ ଆମେରିକା । ସୁତନା ଅନୁସାରେ ୩ଦେଶ ଉତ୍ତରକୋରିଆ ବିରୋଧରେ ମିଳିତ ସମରଭ୍ୟାସ କରିବେ । ଖ୍ରୀଷ୍ଟୀୟ ଡିଏସିରେ ଆଗେଇଥିବା ସୁରକ୍ଷା ସମ୍ମିଳନୀରେ ଏହି ଘୋଷଣା କରାଯାଇଛି । କୋରିଆ ଉପଦ୍ୱୀପ ଓ ଆଖପାଖ ଅଂଚଳରେ ସୁରକ୍ଷା ସମୀକ୍ଷା ବିନିମୟ ଓ ତ୍ରିପାକ୍ଷିକ ନିରାପତ୍ତା

ମକକୁତ କରିବା ଲାଗି ଏହି ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିଆଯାଇଛି । ଅସୁରତା ସୃଷ୍ଟିକାରୀ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ବନ୍ଦ କରିବା ୩ ଦେଶର ପ୍ରତିନିଧିମାନେ ଉତ୍ତରକୋରିଆକୁ ଅପିଲ କରିଛନ୍ତି । ଯଦି ଉତ୍ତରକୋରିଆ କୌଣସି ଆଣବିକ ପରୀକ୍ଷା କରେ ତେବେ ଅର୍ଦ୍ଧଜାତୀୟ ସମୁଦାୟ ଜବାବ ଦେବେ । ଶୁକ୍ରବାରେ

୪୨.୫ ଡିଗ୍ରୀ ସହ ବୌଦ୍ଧ ସର୍ବାଧିକ ଉତ୍ତପ୍ତ ସହର

ଭୁବନେଶ୍ୱର, ୧୫/୦୪ (ନି.ପ୍ର): ରାଜ୍ୟରେ ଜୁମାଗତ ଭାବେ ଗ୍ରୀଷ୍ମ ଲହରୀ କାରି ରହିଛି । ଶୁକ୍ରବାର ପରି ଶନିବାର ମଧ୍ୟ ଅଧିକାଂଶ ସହରର ତାପମାତ୍ରା ୪୦ ଡିଗ୍ରୀ ଉପରେ ରହିଛି । ଆଜି ରାଜ୍ୟର ୨୨ଟି ସହରରେ ଦିନ ତାପମାତ୍ରା ୪୦ ଡିଗ୍ରୀ କିମ୍ବା ଅଧିକ ରେକର୍ଡ୍ କରାଯାଇଛି । ବୌଦ୍ଧରେ ସର୍ବାଧିକ ୪୨.୫ ଡିଗ୍ରୀ ତାପମାତ୍ରା ରେକର୍ଡ୍ ହୋଇଛି । କିନ୍ତୁ ଶୁକ୍ରବାର ରାଜ୍ୟରେ ରାଜ୍ୟର ଅନେକ ସ୍ଥାନରେ ତାପମାତ୍ରା କମିଛି ବୋଲି

ଭୁବନେଶ୍ୱରସ୍ଥିତ ଆଂଚଳିକ ପାଣିପାଗ ବିଜ୍ଞାନ କେନ୍ଦ୍ର ପକ୍ଷରୁ ସୂଚନା ଦିଆଯାଇଛି । ଅପରପକ୍ଷରେ ଆସବାକାଳି ଅର୍ଥାତ୍ ରବିବାର ଠାରୁ ତାପମାତ୍ରା ହ୍ରାସ ପାଇବ ବୋଲି ପାଣିପାଗ ବିଭାଗ ପୂର୍ବାନୁମାନ କରିଛି । ଆଜ୍ୟରରାଣ ଓଡ଼ିଶା ସମେତ ରାଜ୍ୟର ଅନ୍ୟ ସ୍ଥାନଗୁଡ଼ିକରେ ତାପମାତ୍ରା କମିବ । ଆସନ୍ତା ୨୪ ଘଂଟା ମଧ୍ୟରେ ରାଜ୍ୟର ବିଶି ସ୍ଥାନରେ ▶▶ପୃଷ୍ଠା ୭

ଝାରସୁଗୁଡ଼ା ଉପନିବାର୍ତନ : ବିଜେଡି ଟିକେଟ ନେଲେ ଦାପାଳି

ଭୁବନେଶ୍ୱର, ୧୫/୦୪ (ନି.ପ୍ର): ଝାରସୁଗୁଡ଼ା ଉପନିବାର୍ତନ ପାଇଁ ବିଜେଡି ଟିକେଟ ନେଇଛନ୍ତି ଦାପାଳି ଦାସ । ଶନିବାର ଦିନ ଦାପାଳି ଭୁବନେଶ୍ୱର ଆସି ନବୀନ ନିବାସରେ ପହଂଚିଥିଲେ । ନବୀନ ନିବାସରେ ଦଳୀୟ ପୁର୍ତ୍ତିମୋ, ଅଥା ପ୍ରମୁଖମନ୍ତ୍ରୀ ନବୀନ ପଟ୍ଟନାୟକଙ୍କୁ ଭେଟି ବିଜେଡି ଟିକେଟ ନେଇଛନ୍ତି ଦାପାଳି । ଆସନ୍ତା ୧୮ ତାରିଖରେ ଦାପାଳି ନାମାଙ୍କନପତ୍ର ଦାଖଲ କରିବେ । ଏହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷାରେ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ରୁଚିତ, କରି ଜଣାଇଛନ୍ତି ଯେ ଝାରସୁଗୁଡ଼ା ବିଧାନସଭା ଉପନିବାର୍ତନ ପାଇଁ ବିଧାୟକ ପ୍ରାର୍ଥୀ ଦାପାଳି ଦାସଙ୍କୁ ବିଜୁ ଜନତା ଦଳର ଟିକେଟ ପ୍ରଦାନ କଲି । ଲୋକଙ୍କ କଲ୍ୟାଣ ସହ ଝାରସୁଗୁଡ଼ା ବିକାଶ ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ଆହୁରି ଆଗକୁ ନେବା ପାଇଁ ଉପନିବାର୍ତନରେ ବିଜୁ ଜନତା ଦଳକୁ ଶଙ୍ଖ ଟିହରେ ଆଶୀର୍ବାଦ କରନ୍ତୁ । ଏହି ଅବସରରେ ଦଳର ସାଂଗଠନିକ ସଂପାଦକ ପ୍ରଣବ ପ୍ରକାଶ ଦାସ ଓ ବରିଷ୍ଠ ନେତା ଦେବୀ ପ୍ରସାଦ ମିଶ୍ର ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ । ସୁତନାଯୋଗ୍ୟ ଯେ ପୂର୍ବତନ ମନ୍ତ୍ରୀ ନବ କିଶୋର ଦାସଙ୍କ ଦେହାନ୍ତ ପରେ ଝାରସୁଗୁଡ଼ାରେ ଉପନିବାର୍ତନ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହେଉଛି । ଆସନ୍ତା ମେ ୧୦ ତାରିଖରେ ଉପନିବାର୍ତନ ପାଇଁ ଭୋଟ୍ ଗ୍ରହଣ ହେବ ଏବଂ ୧୩ ତାରିଖରେ ଫଳାଫଳ ପ୍ରକାଶ ପାଇବ । ଏଥିରେ ନବ ଦାସଙ୍କ ଝିଅ ବିଜେଡି ପ୍ରାର୍ଥୀ ଭାବେ ପ୍ରତିଦ୍ୱିତା କରିବେ । ସେହିପରି ବିଜେପିକୁ ଟଙ୍କଧର ତ୍ରିପାଠୀ ଓ କଂଗ୍ରେସର ତରୁଣ ପାଣ୍ଡେ ପ୍ରାର୍ଥୀ ହୋଇଛନ୍ତି ।

ଉତ୍ତରକୋରିଆ ଭିତରେ ଅନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାଳ ପାଇଁ ସମ୍ବଳପୁରରେ କର୍ଯ୍ୟ : ଆଉ ୨ ଦିନ ଇଣ୍ଟରନେଟ୍ ବନ୍ଦ

ଭୁବନେଶ୍ୱର, ୧୫/୦୪ (ନି.ପ୍ର): ହନୁମାନ ଜୟନ୍ତୀ ଶୋଭାଯାତ୍ରାବେଳେ ସମ୍ବଳପୁରରେ ପୃଷ୍ଠି ହୋଇଥିବା ହିଂସାକାଣ୍ଡକୁ ନେଇ ଭିତରେ ଭିତରେ ଲାଗି ରହିଛି ତାପା ଉତ୍ତରକୋରିଆ । ଗତକାଳି ରାତିରେ ଗୋଟିଏ ପତେ ହନୁମାନ ଜୟନ୍ତୀ ଶୋଭାଯାତ୍ରା ଚାଲିଥିବାବେଳେ, ଅନ୍ୟପତେ ଉତ୍ତରକୋରିଆ ପ୍ରକାଶ ପାଇବା ପରେ, ପ୍ରଶାସନ ଏହାକୁ ଗୁରୁତର ସହ ନେଇଛି । ଆଉ ପୁରା ସହରରେ କର୍ଯ୍ୟ ଲଗାଯାଇଛି । ଗତରାତିରୁ ଲାଗୁ କରିଥିବା

କଟକଣା ପରବର୍ତ୍ତି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ନିଆଯିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବନ୍ଦବତର ରହିବ ବୋଲି ସମ୍ବଳପୁର ଜିଲ୍ଲା ପ୍ରଶାସନ ଘୋଷଣା କରିଛନ୍ତି । ଏବଂ କର୍ଯ୍ୟ ସମୟରେ ଜନସାଧାରଣଙ୍କୁ ଘରୁ ନବାହାରିବାକୁ କୁହାଯାଇଛି । ତେବେ କୌଣସି ଗୁରୁତର ବିଶ୍ୱାସ ନକରିବାକୁ ପ୍ରଶାସନ ପକ୍ଷରୁ ଅପିଲ କରାଯାଇଛି । ସେପତେ ସମ୍ବଳପୁର ଯାଇ ସମାକ୍ଷା ପରେ, ଖୁବ ଶୀଘ୍ର ଶାନ୍ତି ଫେରିବ ବୋଲି ଆଶା ରଖୁଛନ୍ତି ପୋଲିସ୍ ଟିକି । ହନୁମାନ

କ୍ଷତ୍ରୀ ଶୋଭାଯାତ୍ରାରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ହିଂସାକାଣ୍ଡକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବା ପାଇଁ ପୁରା ସହରରେ ଲାଗୁ ହୋଇଛି କର୍ଯ୍ୟ । ଶୁକ୍ରବାର ମଧ୍ୟରାତ୍ରିରୁ ସମ୍ବଳପୁରରେ ଲାଗିଛି ଏହି କଟକଣା । ରାତି ୧୨ଟାରୁ ପରବର୍ତ୍ତି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ନିଆଯିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କଟକଣା ବନ୍ଦବତର ରହିବ ବୋଲି ଜିଲ୍ଲା ପ୍ରଶାସନ ପକ୍ଷରୁ ଘୋଷଣା କରାଯାଇଛି । କର୍ଯ୍ୟ ସମୟରେ ସାଧାରଣ ଲୋକଙ୍କୁ ଘରୁ ବାହାରିବାକୁ ମନା କରାଯାଇଛି । ଯେଉଁମାନେ ▶▶ପୃଷ୍ଠା ୭

୫ ବାଇକ ଚୋର ଗିରଫ : ୭ ମୋଟର ସାଇକେଲ-୧୨ ସ୍ତ୍ରୀ ଗାଡ଼ି ଜବତ

ବାଲେଶ୍ୱର, ୧୫/୦୪ (ନି.ପ୍ର): ସହଦେବଖୁଣ୍ଟା ଥାନା ପୁଲିସ୍ ଟକ୍ସ ବାଇକଚୋରଙ୍କୁ ଗିରଫ କରିଛି । ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ୭ଟି ମୋଟର ସାଇକେଲ ଜବତ କରାଯାଇଛି । ଏଥି ସହିତ ସେମାନାଥପୁର ଅଞ୍ଚଳର ଏକ ଗ୍ୟାରେଜରୁ ୧୨ଟି ସ୍ତ୍ରୀ ମୋଟର ସାଇକେଲର ସେଆର ପାର୍ଟସ୍ ପୁଲିସ୍ ଜବତ କରିଥିବା ନେଇ ଏକ ସାମ୍ବାଦିକ ସମ୍ମିଳନୀରେ ଏସପି ସର୍ବିଶେଷ ସୁତନା ଦେଇଛନ୍ତି । ତେବେ ଏହି ଚୋରୀ ଘଟଣାରେ ଗିରଫ ୫ ଯୁବକଙ୍କ ଅଭିଯୋଗନାମ ନାମ କହିନଥିଲେ । ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଯୁବକମାନେ

କଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ତାଙ୍କ ମୋଟର ସାଇକେଲ ଚୋରି ପାଇଁ ଉଦ୍ୟମ କରୁଥିଲା । ଲୋକେ ତାକୁ ଧରି ପୁଲିସ୍‌ରେ ଦେଇଥିଲେ । ସେହିପରି ଚୋରି ଅଞ୍ଚଳର ମନୋଜ କୁମାର ମନ୍ଦିକ୍ ଅନଳାଭନରେ ଅଭିଯୋଗ କରିଥିଲେ ଯେ ଏତିଏମ ଛକରୁ ତାଙ୍କର ଓଡ଼ିଂଏସ ୬୭୭୦ ନମ୍ବର ବିଶିଷ୍ଟ ମୋଟର ସାଇକେଲ ଚୋରି ହୋଇଯାଇଥିଲା । ଉପରୋକ୍ତ ଦୁଇଟି ମାମଲାକୁ ନେଇ ଚଦତ ବେଳେ ଚୋରି ରାଜେତ ସମେତ ଗ୍ୟାରେଜକୁ ପୁଲିସ୍ ଠାବ କରିଥିବା ସହଦେବଖୁଣ୍ଟା ଥାନାଧିକାରୀ ଶୁଭ୍ରାଂଶୁ ନାୟକ ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି ।

ସମ୍ବଳପୁରରେ ସ୍ଥିତି ସମୀକ୍ଷା କଲେ ଡିଜିପି

ସମ୍ବଳପୁର/ଭୁବନେଶ୍ୱର, ୧୫/୦୪ (ନି.ପ୍ର): ହନୁମାନ ଜୟନ୍ତୀ ଶୋଭାଯାତ୍ରା ସମୟରେ ସମ୍ବଳପୁର ସହରରେ ଘଟିଥିବା ବ୍ୟାପକ ହିଂସାକାଣ୍ଡ ଘଟଣାକୁ ନେଇ ରାଜ୍ୟ ପୁଲିସ୍ ମହାନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ସୁନୀଲ ବଂଶଳ ଶନିବାର ସମୀକ୍ଷା କରିଛନ୍ତି । ସୁନୀଲ ଉତ୍ତରାଂଚଳ ଡିଆଇଜିଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ବୈଠକ ପରେ ଶ୍ରୀ ବଂଶଳ କହିଛନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ ଏହି ଘଟଣା ସହିତ ସଂପୃକ୍ତ ଅଛନ୍ତି, କଠୋର କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନର ସାମ୍ନା କରିବେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ପରିପ୍ରେକ୍ଷାରେ ସମ୍ବଳପୁର ଜିଲ୍ଲାରେ କର୍ଯ୍ୟ ଲାଗି ରହିଛି । ସହରରେ ବ୍ୟାପକ ପୁଲିସ୍ ଫୋର୍ସ ମୁତୟନ ଅଛି । ସମ୍ବଳପୁରର ସିବିଡିଜି କ୍ୟାମେରା ଲଗାଯାଇଛି । ଘଟଣାର ତଦତ୍ତ ରାଜିଛି । ଆଇନ୍ ଅନୁସାରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ନିଆଯିବ । ସମ୍ବଳପୁରରୁ ଉଦ୍ଧାର ହୁଅନ୍ତୁ ନାହିଁ । ଦିନେ ଦୁଇଦିନ ଭିତରେ ପରିସ୍ଥିତି ସ୍ୱାଭାବିକ ହେବ । ଅପରପକ୍ଷରେ ଆସବାକାଳି ଯୁପିଏସସି ପରୀକ୍ଷା ଥିବାରୁ ପରୀକ୍ଷାର୍ଥୀଙ୍କ ପାଇଁ ସୁରକ୍ଷା ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯିବ ବୋଲି କହିଛନ୍ତି ଜିଲ୍ଲାପାଳ । ଡିଜିପି ଶ୍ରୀ ବଂଶଳ ଆଜି ଅପରାହଣରେ ସମ୍ବଳପୁରରେ ପହଂଚିଥିଲେ । ଜମାଦାନପାଳୀ ଏସାରକ୍ଷିପୁରୁ ସିଧାସଳଖ

ଉତ୍ତରାଂଚଳ ଆଇଜି କାର୍ଯ୍ୟାଳୟକୁ ଯାଇଥିଲେ । ତାଙ୍କ ସହିତ ଆଇନଶୁଖିକା ଏଡିଜି ରାଧାକୃଷ୍ଣ ଶର୍ମା ଓ ଗୁରୁତ୍ୱା ଏଡିଜି ସଂକୀବ ପକ୍ଷା ଥିଲେ । ଏହା ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରଶାସନ ପକ୍ଷରୁ ସମ୍ବଳପୁର ଜିଲ୍ଲାର ସମସ୍ତ ସାମା (ସୋନପୁର, ବରଗଡ଼, ଝାରସୁଗୁଡ଼ା, ଅନୁଗୁଳ, ବୌଦ୍ଧ ସାମାକୁ ଲାଗି ଥିବା ଅଂଚଳ)କୁ ସିଲ୍ କରାଯାଇଛି । ସ୍ଥିତିକୁ ଦେଖି ଅଧିକ ସଂଖ୍ୟକ ପୁଲିସ୍ ଫୋର୍ସ ମୁତୟନ କରାଯାଇଛି । କର୍ଯ୍ୟ ନିୟମକୁ କଡ଼ାକଡ଼ି ପାଳନ କରିବାକୁ ପ୍ରଶାସନ ପକ୍ଷରୁ ଜନସାଧାରଣଙ୍କୁ ନିବେଦନ କରାଯାଇଛି । ସମ୍ବଳପୁର ଆଗାମୀ ୪୮ ଘଂଟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଇଂଗରନେଟ୍ ସେବା ବନ୍ଦ କରାଯାଇଛି । ଶୁକ୍ରବାର ମଧ୍ୟରାତ୍ରିରୁ ସମ୍ବଳପୁରରେ କର୍ଯ୍ୟ ଘୋଷଣା କରାଯାଇଛି । ରାତି ୧୨ଟାରୁ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସମସ୍ତ ସର୍ଭିସ ଏହା ବନ୍ଦବତର ରହିବ ବୋଲି ସମ୍ବଳପୁର ଜିଲ୍ଲାପାଳ ଅନନ୍ୟା ଦାସ ସୂଚନା ଦେଇଛନ୍ତି । କର୍ଯ୍ୟ ସମୟରେ ଡାକ୍ତରଖାନା, ଔଷଧ ଦୋକାନ ଭଳି ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ ସେବା ବ୍ୟତୀତ ସବୁ କିଛି ବନ୍ଦ ରହିବ ବୋଲି ସେ ସୂଚନା ଦେଇଛନ୍ତି । ଗତ ୧୨ ତାରିଖ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ଘଟିଥିବା ହିଂସାକାଣ୍ଡ ପରେ ସରକାରଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ସତର୍କତା ପଦକ୍ଷେପ ସ୍ୱରୂପ ୧୪୪ ଧାରା କାରି କରାଯାଇଥିଲା ।

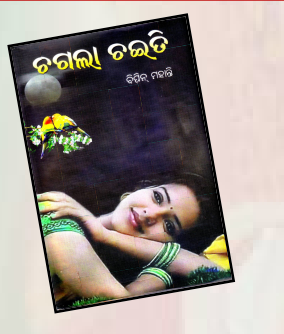
ପ୍ରେମରେ ପ୍ରେମରେ ଗାତି(୮୫)

॥ ଜଳିବାର ଅନୁଭବ ॥

ନିତି ମୁଁ ମରୁଛି ନିତି ମୁଁ କିଉଛି
ହୁମି ପ୍ରେମରେ ସଖା !
ହୁମେ କି ହୁଏତ ଯେ ଦିବ କାହିଁ
ପତଳା ଅନଳ ଦେଖୁ ।

ବିପିନ ମହାନ୍ତି

ଦେଖୁଛି କି କେବେ ପତଙ୍ଗର ସେଇ
କଳିବାର ଅନୁଭବ,
ହୁଏତ ସଳିତା କାଳିବାର ଦୁଃଖ
କିଛି କିଛି ହୁଏତ,
ହୁମେ ତ ନିଧର ମାତି ଦାପଟିଏ
ସେତକ ବି ନାହିଁ ଦେଖୁ ।

କେଉଁ ଜନମରେ କାଳେ କେତେ କେଳେ
ହୁମ ପ୍ରେମ ଥିବ ଲେଖା,
ସେଥିପାଇଁ ଗୋଟା ମରି ମୁଁ କିଉଛି
କାଳେ ହୋଇଯିବ ଦେଖା,
ଗୋଟିଏ ଜହରରେ ସାତ ଜନମର
ଅନୁଭବ ଅଛି ରାଖୁ ।

♥ ୩୩, ଗଡ଼ ମହାବୀର ବିହାର, ଗ୍ୟାଗେଜ୍ ସିଟି, ଭୁବନେଶ୍ୱର-୨
(ଫୋ) ୯୮୬୧୪୪୪୯୧

ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ - ୫

ବ୍ୟୟବହୁଳ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି ସ୍ଥାପନ କ'ଣ ଏକାନ୍ତ ଜରୁରି ?

କାଳୀପଦ ପଣ୍ଡା

ସ୍ୱାଧୀନତା ପରେ ଆମଦେଶ ଭାରତବର୍ଷରେ ଦିନକୁ ଦିନ
ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି ସ୍ଥାପନର ପ୍ରାବଳ୍ୟ ଖୁବ୍ କାୟାବିକାର କରିବାରେ ଲାଗିଛି ।
ତାହା କେନ୍ଦ୍ରଠାରୁ ପ୍ରଦେଶ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳଠାରୁ ସହରାଞ୍ଚଳ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସବୁ ସ୍ଥାନରେ ସେତେବେଳା ଏକ ପ୍ରଭୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ କାୟା ମନେକରି
ଏ ଦିଗରେ ହଜାର ହଜାର କୋଟି ଟଙ୍କା ବିନିଯୋଗ କରାଯାଇଛି ।
ମନେହେଉଛି, ଏହି ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି ସ୍ଥାପନ ଭାରତୀୟ ଗଣତନ୍ତ୍ର ଶାସନର
ଏକ ପ୍ରମୁଖ ବିଷୟ । ପୁଣି ଏହି ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି ସ୍ଥାପନର ପ୍ରତିଯୋଗିତାରେ
ସାମିଲ ହୋଇ କିଏ କେତେ ଉଚ୍ଚତାସମ୍ପନ୍ନ ଏବଂ ଆକର୍ଷଣୀୟ
ବ୍ୟବସ୍ଥା ମଧ୍ୟରେ ମୂର୍ତ୍ତିପ୍ରତି ସ୍ଥାପନ କରି ଲୋକଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟିଆକର୍ଷଣ
କରିବେ ସେ ଦିଗରେ ରାଜିତ ପ୍ରତିଯୋଗିତା ଦେଖାଯାଇଛି ।
ସାଧାରଣ ଜନତା ଏହି ବୁଦ୍ଧିବାଦୀ ବିଶାଳ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି ଦର୍ଶନରେ କେଉଁ ଆନନ୍ଦ ବା
ଉପକାର ପାଏ ଯେ
ତାହା ସାମ୍ପ୍ରତି ହିତରେ ବିଦ୍ୱା କରିବାର ସମୟ ଆସିଛି ।

ଆୟାବର୍ତ୍ତ ଭାରତବର୍ଷରେ ମୁଖ୍ୟତଃ ଦେବଦେବୀ ମନ୍ଦିରରେ ଠାକୁରମାନଙ୍କର
ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି ସ୍ଥାପନ କରି ସେହି ଦେବଦେବୀଙ୍କୁ ମୂଳାର୍ଚ୍ଚନା ପୂର୍ବକ ଲୋକଙ୍କର
ହୃଦୟ ଉଚ୍ଛିତ୍ତାପ କାତ ହେବା ପାଇଁ ସୁନ୍ଦରଶରଣ ଧରି ମନ୍ଦିରମାନ ଗଢ଼ି ଆସିଛି । କିନ୍ତୁ ଦେଶର ବିବିଧ
କ୍ଷେତ୍ରରେ ନିଜର ଅବଦାନ ରଖୁଥିବା ବରପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଭବିଷ୍ୟତ
ପିଢ଼ିକୁ ପରିଚିତ କରାଯିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କର ପୂର୍ଣ୍ଣଅବସର
ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି ନିର୍ମାଣ କରି ତା'ର ଚତୁର୍ଦ୍ଧାପାର୍ଶ୍ୱରେ ଆଲୋକପଟ୍ଟ ଠାକୁ
ମାନ ଆମୋଦପ୍ରାଣାଦ୍ୟର୍ଥୀ ବ୍ୟବସ୍ଥାମାନ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବାର ଯେଉଁ
ଧାରା ଆରମ୍ଭ ହୋଇଛି ତାହା ଅଧୁନାତନ ଏକଦିଶ ଶତାବ୍ଦୀର
କଳାକରଣର ସମୟରେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଆକର୍ଷଣୀୟ କରିବାରେ ବାଧ୍ୟ
କରାଇଛି । ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିର ଅବଦାନକୁ ତା'ର ବିଶାଳତାର ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି
ଦର୍ଶନରୁ ଯେ ପରପିଢ଼ି ବିଶେଷ ଅବଗତ ହେବେ ତାହା
କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି ସ୍ଥାପନ କରି ସେ ଆନନ୍ଦ ବା
ଉପକାର ପାଏ ଯେ ତାହା ସାମ୍ପ୍ରତି ହିତରେ ବିଦ୍ୱା କରିବାର ସମୟ
ଆସିଛି ।

ଆୟାବର୍ତ୍ତ ଭାରତବର୍ଷରେ ମୁଖ୍ୟତଃ ଦେବଦେବୀ ମନ୍ଦିରରେ ଠାକୁରମାନଙ୍କର
ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି ସ୍ଥାପନ କରି ସେହି ଦେବଦେବୀଙ୍କୁ ମୂଳାର୍ଚ୍ଚନା ପୂର୍ବକ
ଲୋକଙ୍କର ହୃଦୟ ଉଚ୍ଛିତ୍ତାପ କାତ ହେବା ପାଇଁ ସୁନ୍ଦରଶରଣ ଧରି
ମନ୍ଦିରମାନ ଗଢ଼ି ଆସିଛି । କିନ୍ତୁ ଦେଶର ବିବିଧ କ୍ଷେତ୍ରରେ ନିଜର
ଅବଦାନ ରଖୁଥିବା ବରପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଭବିଷ୍ୟତ ପିଢ଼ିକୁ ପରିଚିତ
କରାଯିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କର ପୂର୍ଣ୍ଣଅବସର ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି
ନିର୍ମାଣ କରି ତା'ର ଚତୁର୍ଦ୍ଧାପାର୍ଶ୍ୱରେ ଆଲୋକପଟ୍ଟ ଠାକୁ ମାନ
ଆମୋଦପ୍ରାଣାଦ୍ୟର୍ଥୀ ବ୍ୟବସ୍ଥାମାନ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବାର ଯେଉଁ
ଧାରା ଆରମ୍ଭ ହୋଇଛି ତାହା ଅଧୁନାତନ ଏକଦିଶ ଶତାବ୍ଦୀର
କଳାକରଣର ସମୟରେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଆକର୍ଷଣୀୟ କରିବାରେ
ବାଧ୍ୟ କରାଇଛି । ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିର ଅବଦାନକୁ ତା'ର ବିଶାଳତାର
ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି ଦର୍ଶନରୁ ଯେ ପରପିଢ଼ି ବିଶେଷ ଅବଗତ ହେବେ ତାହା
କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି ସ୍ଥାପନ କରି ସେ ଆନନ୍ଦ ବା
ଉପକାର ପାଏ ଯେ ତାହା ସାମ୍ପ୍ରତି ହିତରେ ବିଦ୍ୱା କରିବାର ସମୟ
ଆସିଛି ।

ଆୟାବର୍ତ୍ତ ଭାରତବର୍ଷରେ ମୁଖ୍ୟତଃ ଦେବଦେବୀ ମନ୍ଦିରରେ ଠାକୁରମାନଙ୍କର
ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି ସ୍ଥାପନ କରି ସେହି ଦେବଦେବୀଙ୍କୁ ମୂଳାର୍ଚ୍ଚନା ପୂର୍ବକ
ଲୋକଙ୍କର ହୃଦୟ ଉଚ୍ଛିତ୍ତାପ କାତ ହେବା ପାଇଁ ସୁନ୍ଦରଶରଣ ଧରି
ମନ୍ଦିରମାନ ଗଢ଼ି ଆସିଛି । କିନ୍ତୁ ଦେଶର ବିବିଧ କ୍ଷେତ୍ରରେ ନିଜର
ଅବଦାନ ରଖୁଥିବା ବରପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଭବିଷ୍ୟତ ପିଢ଼ିକୁ ପରିଚିତ
କରାଯିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କର ପୂର୍ଣ୍ଣଅବସର ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି
ନିର୍ମାଣ କରି ତା'ର ଚତୁର୍ଦ୍ଧାପାର୍ଶ୍ୱରେ ଆଲୋକପଟ୍ଟ ଠାକୁ ମାନ
ଆମୋଦପ୍ରାଣାଦ୍ୟର୍ଥୀ ବ୍ୟବସ୍ଥାମାନ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବାର ଯେଉଁ
ଧାରା ଆରମ୍ଭ ହୋଇଛି ତାହା ଅଧୁନାତନ ଏକଦିଶ ଶତାବ୍ଦୀର
କଳାକରଣର ସମୟରେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଆକର୍ଷଣୀୟ କରିବାରେ
ବାଧ୍ୟ କରାଇଛି । ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିର ଅବଦାନକୁ ତା'ର ବିଶାଳତାର
ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି ଦର୍ଶନରୁ ଯେ ପରପିଢ଼ି ବିଶେଷ ଅବଗତ ହେବେ ତାହା
କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି ସ୍ଥାପନ କରି ସେ ଆନନ୍ଦ ବା
ଉପକାର ପାଏ ଯେ ତାହା ସାମ୍ପ୍ରତି ହିତରେ ବିଦ୍ୱା କରିବାର ସମୟ
ଆସିଛି ।

♥ ସୁନାଭୂମି, ବି.କଟିପାଡ଼ି, ଦିଲ୍ଲୀ
ବାଲିଆପାଳ, କାଲେଣ୍ଡର-୨୫୭୦୨୩
(ଫୋ) ୯୪୩୭୦୮୯୪୧୧

ନର୍ଦ୍ଦକୁ କେତେ ବାଟ

ସଜ୍ଜିବାନନ୍ଦ ମିଶ୍ର

ପ୍ରକୃତି ମଣିଷ ଭିତରେ ଗୋଟିଏ ସଂଯମତା
ଭରିଦେଇଛି । ପ୍ରାନ୍ତ ଐତିହାସିକ ଯୁଗରେ ମଣିଷ
ଲୀଙ୍ଗଳା ହୋଇ ବୁଲୁଥିଲା ପଶୁ ପକ୍ଷୀଙ୍କ ସହିତ । କ୍ରମେ
ତା' ଭିତରେ ଥିବା ଏହି ପ୍ରକୃତିକୁ ଶୁଖିଳିତ କରିବାପାଇଁ
ତେଷା କଲା । ସଫଳତା ବି ପାଇଛି । ଖୁବ୍ ଆଗେଇ
ଯାଇଛି ସଂଯମତାକୁ ନେଇ । ହେଲେ ପ୍ରେମରୁ
ପ୍ରତାରଣା । ବିବାହରୁ ବିଚ୍ଛେଦ । ବିଶ୍ୱାସରୁ ବିଷମତା ।
ଧର୍ଷଣ । ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟର ଶୋଷଣ । ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ଯ୍ୟାତନା ।

ବିପ୍ରତରଣ ଗାଧାରେ ଗଲାନେକେ ପାଖ
ଗଲିର ଚିକେ ତାହାଗଳୁ ବଳେକ ବାମକୁ ଗଲେ,
ଯେଉଁ ନାଲି ବି'ମହଲ କୋଠାଠା ପଡ଼ିବ, ସେଠି
ଚିକେ ଠିଆ ହୁଅନ୍ତି । ସାଜକେଳକୁ ଓହ୍ଲାଇ ଚିକେ
ଏପଟ ସେପଟ ହୋଇ ଆଗକୁ ଚାହାନ୍ତି । ପଛକୁ
ବି । କାହାକୁ ଅପେକ୍ଷା କରନ୍ତି କି କ'ଣ ? ପୁନର୍ବି
ପରିସ୍ରା ଲାଗେ । ପରିସ୍ରା କରୁ କରୁ ଭାବନ୍ତି ଏଠି
ଠିଆ ହେବା ମାନେ ? ଆଗପଛ ହେଇ ହେଇ
ସମୟ ଗଢ଼ିଯାଏ । ମନ ବି । ପ୍ରଥମ ମିନିଟ ଚଳଇ
ଭାବନା ବିପ୍ର ଚରଣକୁ ଆକାଶରେ ଉଡ଼ିବାର ଗାନ
ଶୁଣାଏ । ଚମକିପଡ଼ି ସେ ଦେଖନ୍ତି ନିଜକୁ । ଯଦି
କେହି ସେ ବାଟରେ ଯାଉଥିବା ଦିଆ ଲୋକଟା
ଗଲା ଖଂକାର ତାକି ଦିଏ ମଉସା କି ଅଜା ଏଠି କି
କାମ ? ?

ବିପ୍ରତରଣ ଖୁବ୍ କୋରେ ସାଜକେଳ ଗଢ଼ାଇ
ଚାଳନ୍ତି ରାସ୍ତା ମୋଡ଼ି ବୁଲିବା ଯାଏ । ସେତାଲରେ
ଗୋଟୁ ଥୋଇବାକୁ ମନେ ନଥାଏ । ବିପ୍ରତ
କହୁଥାଏ ମନ । ସେମିତି କେହି ଚାକ ମନ ଭିତର
କଥା ନକହାଏ । ସେ ନାଲିକୋଠାଠାକୁ ଥରେ ଥରେ
ମନ ଭିତରକୁ ଆଣୁଛନ୍ତି । ଭାରି ଭଣ୍ଡା ହେଉଛି
କୋଠାଠା ମାଡ଼ିବେ । କୋଠାର ପ୍ରଥମ ପାହାଚକୁ
କୁନାକୁ ଶେଷ ପାହାଚ ଯାକେ ଗଢ଼ା ହୋଇଥିବ
ସ୍ମୃତର ଚାକମହଲ । ଚାକମହଲର ପ୍ରଥମ ଦଳ
ପାଖରେ ସେ ଦୁରୁଚାପ ଠିଆ ହେବେ । କେହି ଜଣେ
ସା ଲୋକ ଆସି ଭିତରକୁ ତାକି ନେବ : ସିଏ
ଯାଇ ବସିବେ ଏକ ସୁତକାଳ ଗଦି ଉପରେ ।
କିଛି ସମୟ ପରେ କେହି ଜଣେ ତାହା କହୁ ଧରି
ଆସିବ । ସେ ତାହା ପିନ୍ଧା ଆରମ୍ଭ କରିବେ,
ଭିତର ରୁମ୍‌ଟା ଲାଗିବ ନିର୍ଜନ ନିର୍ଜନ । ସେ
ଖୋଜିବେ ଆହୁରି ନିର୍ଜନତା । ତାହା ପିନ୍ଧି ସାରିବ
ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରତାରଣା । ବିବାହରୁ ବିଚ୍ଛେଦ । ପ୍ରାନ୍ତ
ଐତିହାସିକ ଯୁଗରେ ମଣିଷ ଲୀଙ୍ଗଳା ହୋଇ
ବୁଲୁଥିଲା ପଶୁ ପକ୍ଷୀଙ୍କ ସହିତ । କ୍ରମେ ତା'
ଭିତରେ ଥିବା ଏହି ପ୍ରକୃତିକୁ ଶୁଖିଳିତ କରିବାପାଇଁ
ତେଷା କଲା । ସଫଳତା ବି ପାଇଛି । ଖୁବ୍
ଆଗେଇ ଯାଇଛି ସଂଯମତାକୁ ନେଇ । ହେଲେ
ପ୍ରେମରୁ ପ୍ରତାରଣା । ବିବାହରୁ ବିଚ୍ଛେଦ । ବିଶ୍ୱାସରୁ
ବିଷମତା । ଧର୍ଷଣ । ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟର ଶୋଷଣ । ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ
ନିର୍ଯ୍ୟାତନା । ଏସବୁ ଆସିଲା କେଉଁଠୁ । ପକ୍ଷୀ
ଜଗତରେ ଏମିତି ଦୃଶ୍ୟ ସେ କେବେ ଦେଖୁ
ନାହାନ୍ତି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଖବର କାଗଜରେ ଗୋଟିଏ
ବି'ଟା ମହଲ ଆସିବାରଣ ଖବର ଥିବା । ଶିଶୁ
କନ୍ୟା ଧର୍ଷଣ ଥାଇଦେଉଥିବା ମାଡ଼ିବୁ ପଦବକୁ ।
ଅପହରଣ । ହତ୍ୟା । ସ୍ତ୍ରୀ । ଅଶାନ୍ତି । ଏମିତି
ଅନେକ ଅନେକ ।

ସାଜକେଳଟା ଧାର ହୋଇଯାଇଥିଲା
ସେତେବେଳକୁ । ରାସ୍ତାରେ ଯିବାର ନିୟମଟା
ସେ ଭୁଲି ଯାଇଥିଲେ । ହଠାତ୍ ରାସ୍ତାରେ ଯାଉଥିବା
କଣେ ଯୁବକଙ୍କ ଦେହରେ ବାଡ଼େଇ ହୋଇଗଲା
ସାଜକେଳଟା ।
ଯୁବକ ଜଣକ କହିଲା : ତମକୁ କ'ଣ ରାସ୍ତା
ଦେଖାଯାଉନି ମଉସା ନା କୋର ପ୍ରେମିକା କଥା
ଭାବୁଛୁ ? ବିପ୍ର ଚରଣଙ୍କ ଦେହରେ ଲାଗିଗଲା କି
ସତରେ ନିଆଁ । ଅପ୍ରତିଭ ଭାବେ ସାଜକେଳକୁ
ଓହ୍ଲାଇପଡ଼ି ସେ ଠିଆ ହୋଇପଡ଼ିଲେ । କି ଭଲ
ଦେବେ । ରାଗତା ଉଠିଯାଇଥିଲା ଶୀର୍ଷକୁ ।
କେମିତି ପାରବ କମିଲା ପରି ଖସିଗଲା । ସେ
ଦୁରୁଚାପ ଦେଖାନ୍ତି ପରି ଠିଆ ହୋଇଗଲା ।
ଯୁବକ ଜଣକ କ'ଣ ଭାବିଲା କେକାଣି ଆଉ କିଛି
ନକହି ପଳାଇଗଲା ।

ବିପ୍ରତରଣ ନିଜ ଭିତରେ ନିଜକୁ ଦେଖିଲେ ।
ଏତେ ବୟସରେ ଏମିତି ଭାବନା ମନକୁ ଆଣିବା
ଗୋଟେ ବଡ଼ ଅପରାଧ ବ୍ୟତୀତ କିଛି
ନହୋଇପାରେ । ଏତଦବ୍ୟତୀତ ଏ ବୟସରେ
ସେ ଭୁଲ କରିବେ ତ ତାଙ୍କ ଭୁଲକୁ ଦେଖୁ କିଏ
ତାରିବ କରିବ ଏହା ତାଙ୍କ ଦେହନାକୁ ବାରଣର
ଧିକାର କରୁଥିଲା । ସେହି ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ସେ ଶପଥ
କରୁଥିଲେ ଏବେ ସତକରେ ରହିବେ ତ ଭାବିବିତି
କାମ କରିବେ, ଯାହାଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କ ବୟସ ଜଡ଼ିତ
ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଚିଲେମାତ୍ର ହାନି ନହୁଏ ।

ଭାବନା ସହିତ ଆଗକୁ ଚାଲିଲେ ବିପ୍ରତରଣ ।
ଏହା ଭିତରେ ଅନେକ ସମୟ ଦିତି ଯାଇଥିଲା ।
ତାଙ୍କର ମନେ ହେଲା ନାଦୁଶା ପାଇଁ ଔଷଧ
ଆଣିବାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି ଶୀଘ୍ର ଫେରିବାକୁ ହେବ ଅଥଚ
ସେ ଏତେ ଦେରି କଲେଣି ଯେ ଘରକୁ ଫେରିବା
ପରେ କାହାଠୁଁ ଯେ ଦି'ପଦ ଶୁଣିବାକୁ ହେବ ।
ସକ୍ୱଳଆକୁ ପଛକୁ ପକାଇ ତାଙ୍କର ଈଷଧ ନେଇ
ଘରେ ପହଞ୍ଚିବାକୁ ହେବ । ଦୌଡ଼ିଲେ କି
ଦୌଡ଼ିଲେ । କୁହିତ ଭାବନା ରହିଗଲା ତା'
ବାଟରେ । ସଂକ୍ଷା ସମୟ । ବିପ୍ର ଚରଣ ଦାଖ

ବାରଣରେ ଠିଆ ହୋଇ ଚାହିଁଥିଲେ ଦୂର
ଦିଗ୍‌ବଳୟକୁ ଦିଗ୍‌ବଳୟ ଚଳକୁ ଲୁଚି ଯାଉଥିଲେ
ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦେବତା । ଦୁଇଟା ପକ୍ଷୀ ଚଳଇ କାହୁଁଥିଲେ
ଆକାଶରେ । ସ୍ମୃତିର ଆକାଶର ପ୍ରତ୍ୟେକ ପରିସ୍ଥିତି
ଥିଲା ଶାନ୍ତ । ହଠାତ୍ ଉଡ଼ିକ୍ରୀଡ଼ ପକ୍ଷୀ ଯୁଗଳ ତାଙ୍କ
ସାମ୍ନାରେ ଥିବା ଗଛ ଡାଳରେ ବସିପଡ଼ିଲେ ।
ନିର୍ଭୟ ଯେ ସେମାନଙ୍କର ଲକ୍ଷ୍ୟ ଓ ସାଧନ ଥିଲା ।
ଚିକ୍‌ସ୍ ଚଳକୁ ଚାହିଁଲେ ସେ । ପୁଣି ମନେ ହେଲା
ନିର୍ଭୟ ଯେ ପକ୍ଷୀଙ୍କ ସ୍ମୃତିକୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କଲେ
ସହିତ, ତାପରେ ତା' ଦେହରୁ ଉଦ୍‌ଗତ ହେବ
ମିଶିଯିବ ସେ ।

ସାଜକେଳଟା ଧାର ହୋଇଯାଇଥିଲା
ସେତେବେଳକୁ । ରାସ୍ତାରେ ଯିବାର ନିୟମଟା
ସେ ଭୁଲି ଯାଇଥିଲେ । ହଠାତ୍ ରାସ୍ତାରେ ଯାଉଥିବା
କଣେ ଯୁବକଙ୍କ ଦେହରେ ବାଡ଼େଇ ହୋଇଗଲା
ସାଜକେଳଟା ।
ଯୁବକ ଜଣକ କହିଲା : ତମକୁ କ'ଣ ରାସ୍ତା
ଦେଖାଯାଉନି ମଉସା ନା କୋର ପ୍ରେମିକା କଥା
ଭାବୁଛୁ ? ବିପ୍ର ଚରଣଙ୍କ ଦେହରେ ଲାଗିଗଲା କି
ସତରେ ନିଆଁ । ଅପ୍ରତିଭ ଭାବେ ସାଜକେଳକୁ
ଓହ୍ଲାଇପଡ଼ି ସେ ଠିଆ ହୋଇପଡ଼ିଲେ । କି ଭଲ
ଦେବେ । ରାଗତା ଉଠିଯାଇଥିଲା ଶୀର୍ଷକୁ ।
କେମିତି ପାରବ କମିଲା ପରି ଖସିଗଲା । ସେ
ଦୁରୁଚାପ ଦେଖାନ୍ତି ପରି ଠିଆ ହୋଇଗଲା ।
ଯୁବକ ଜଣକ କ'ଣ ଭାବିଲା କେକାଣି ଆଉ କିଛି
ନକହି ପଳାଇଗଲା ।

ବିପ୍ରତରଣ ନିଜ ଭିତରେ ନିଜକୁ ଦେଖିଲେ ।
ଏତେ ବୟସରେ ଏମିତି ଭାବନା ମନକୁ ଆଣିବା
ଗୋଟେ ବଡ଼ ଅପରାଧ ବ୍ୟତୀତ କିଛି
ନହୋଇପାରେ । ଏତଦବ୍ୟତୀତ ଏ ବୟସରେ
ସେ ଭୁଲ କରିବେ ତ ତାଙ୍କ ଭୁଲକୁ ଦେଖୁ କିଏ
ତାରିବ କରିବ ଏହା ତାଙ୍କ ଦେହନାକୁ ବାରଣର
ଧିକାର କରୁଥିଲା । ସେହି ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ସେ ଶପଥ
କରୁଥିଲେ ଏବେ ସତକରେ ରହିବେ ତ ଭାବିବିତି
କାମ କରିବେ, ଯାହାଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କ ବୟସ ଜଡ଼ିତ
ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଚିଲେମାତ୍ର ହାନି ନହୁଏ ।

ସାଜକେଳଟା ଧାର ହୋଇଯାଇଥିଲା
ସେତେବେଳକୁ । ରାସ୍ତାରେ ଯିବାର ନିୟମଟା
ସେ ଭୁଲି ଯାଇଥିଲେ । ହଠାତ୍ ରାସ୍ତାରେ ଯାଉଥିବା
କଣେ ଯୁବକଙ୍କ ଦେହରେ ବାଡ଼େଇ ହୋଇଗଲା
ସାଜକେଳଟା ।
ଯୁବକ ଜଣକ କହିଲା : ତମକୁ କ'ଣ ରାସ୍ତା
ଦେଖାଯାଉନି ମଉସା ନା କୋର ପ୍ରେମିକା କଥା
ଭାବୁଛୁ ? ବିପ୍ର ଚରଣଙ୍କ ଦେହରେ ଲାଗିଗଲା କି
ସତରେ ନିଆଁ । ଅପ୍ରତିଭ ଭାବେ ସାଜକେଳକୁ
ଓହ୍ଲାଇପଡ଼ି ସେ ଠିଆ ହୋଇପଡ଼ିଲେ । କି ଭଲ
ଦେବେ । ରାଗତା ଉଠିଯାଇଥିଲା ଶୀର୍ଷକୁ ।
କେମିତି ପାରବ କମିଲା ପରି ଖସିଗଲା । ସେ
ଦୁରୁଚାପ ଦେଖାନ୍ତି ପରି ଠିଆ ହୋଇଗଲା ।
ଯୁବକ ଜଣକ କ'ଣ ଭାବିଲା କେକାଣି ଆଉ କିଛି
ନକହି ପଳାଇଗଲା ।

ରଂଗାନ୍ତ ଭାବନାକୁ ଆଲୋଚନା ମଧୁକୁ ଆଣିବା
ପାଇଁ ବାଧ୍ୟ ହେଲେ । ରାଣୀ ମହୁମାଲିନି ସ୍ୱେଦିତ
ଗାଣି ତା' ଦେହରେ ରଂଗ ଦେବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରି
ଦାଣ୍ଡ ପିନ୍ଧାକୁ ଅଧିକ ନିର୍ଜନତା ଖୋଜି ବସିଲେ ।
ଏତେଗୁଡ଼ିଏ ସୁନ୍ଦରଭାବନାକୁ ଏକତ୍ରିତ କରି
ପର୍ଯ୍ୟାୟକୁପେ ବାସନ୍ତ ରୁପ ଆଣିବାକୁ ହେଲେ
ତରତରରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇ ଛେଦ ଫୋଡ଼ିବା ଓ
ଅଧିକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ କରିବାର ଉପାୟ ସ୍ଥିର କରିବା
ପାଇଁ ଅତଡ଼ ପକ୍ଷେ ମାହେନ୍ଦ୍ର କି ଅତଡ଼ ବେଳା
ଖୋଜିବାରେ ମନସ୍ଥ କଲେ ।

ତା' ପରଦିନ ସକାଳ ହୋଇଥିଲା ବିପ୍ର
ଚରଣଙ୍କପାଇଁ ଘାଟକର । କାରଣ ପୂର୍ବଦିନର
ସମସ୍ତ ଆଦର୍ଶ / ପାଦର୍ଶ କାହା ସେମିତି ପିତା
ପିତା ଲାଗିଲା । ନାଲି କୋଠାର ଆଦର୍ଶ ଓ
ତତକାଳର ସୁଖ ଭାବନା ତାଙ୍କୁ ଚାଣିଲା । ସିଏ
ଗୋଟିଏ ସତର-ଅଠର ଦର୍ଷନ ଯୁଗପ୍ରେମୀ ପରି
ଅସ୍ଥିର ହୋଇ ଉଠିଲେ । ସବୁ ଦିନ ଭଳି ସ୍ୱାଭାବିକ
ଭାବେ ପୋଷାକ ପିନ୍ଧି ଚାଲିଲେ ଭଂଗା
ସାଜକେଳଟିଏ ଧରି । ତାଙ୍କି ହିଁ ସେ ନାହିଁ
କୋଠାରେ ପ୍ରବେଶ କରିବେ । ସେଠି ରାଣୀ
ମହୁମାଲିନି ସାମ୍ନାରେ କଟି ଯିବ ବହୁ ସମୟ ।
ପରଦା ପଛେ ଯାଇ କିଛି ସମୟ ରଂଗାନ୍ତ
ହୁଆଁରେ ତ ଦୁଲି ଆସିବେ । ସକାଳ ଆଁ
କରି ଚାହିଁବେ । ତାକୁ ବିପ୍ର ବାବୁଙ୍କ ମୁଖରେ
ଗୋଟେ କଳଙ୍କର ଚୋପି ଲାଗିଯିବ । ସମସ୍ତ
ତାଙ୍କୁ ଦେଖିବେ ବିକିଏ ଅଲଗା ଅଲଗା ଭାବରେ ।
ଏମିତି ତ ସମାଜରେ ବହୁ ଦାୟିତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ
ପୋଷାକରେ କଳଙ୍କର ଛିଟା । ସେମାନେ
ଆଦର୍ଶର ଖୋଜପା ତଳେ ଜଣେ ଜଣେ ଅସୁର
। ଏମିତି ବିପ୍ର ଚରଣ ଜଣେ ସେବା ନିବୃତ୍ତ
କିରାଣୀ । ସମାଜରେ କୋଇ ଆଦର୍ଶ ମଣିଷ ଯେ
। ପାଦ ଠିକଣାରେ ନ ପଡ଼ି ଏକତ୍ର ସେକତ୍ର
ହୋଇଗଲେ କ'ଣ ପ୍ରଣବ ଅଶୁଭ ହୋଇଯିବ ।

ବିପ୍ର ଚରଣ ଭାବନାକୁ ଘରେ ରଖିଦେଇ
ଆଗେଇ ଚାଲିଲେ । ସାଜକେଳଟା ନାଲି
କୋଠାରେ ଥୋଇ ଦେଇ ଦେଇ ଚଳିବାକୁ
ଲାଗିଲେ । ଦୁଆର ମୁହଁ ସାମ୍ନାରେ ଠିଆ
ହୋଇଥିବା ଜଣେ ପ୍ରୌଢ଼ୀ ଅତକାଳ ଦେଲେ
ତାଙ୍କୁ ।
କ୍ରୁଆଡ଼େ ଯାଉଛି : ପ୍ରଣୁ କଲେ ପ୍ରୌଢ଼ୀ ।
'ନର୍ଦ୍ଦକୁ' - ବିପ୍ର ଚରଣ କହିଲେ ।
ନର୍ଦ୍ଦକୁ ଯିବା ସମୟ ଅନେକ ଦେଖୁ ପାର
ହୋଇଯାଇଛି । ଏବେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଯିବାର ରାସ୍ତାରେ
ଠିଆ ହୋଇ ନର୍ଦ୍ଦକୁ ବିଦ୍ୱା କାହିଁକି ? ଅଜ୍ଞ ହସ
ଉତ୍ତର ଦେଲେ ପ୍ରୌଢ଼ୀ ।
ସୂର୍ଯ୍ୟ ପଛରେ ଧାର୍ଯ୍ୟ ଧୁଁ କ୍ରୀଡ଼ା । ଯେତେ
ହାତ ବଢ଼େଇଲେ ବି ବି ଆହୁରି ବି' ରାଖଣ୍ଡ
ରହିଯାଉଛି । ହାରିଯାଉଛି, ଜୀବନ ଲୁହର
ଅନେଶୋଚ ଘରେ ତ ଚଳି ନା । ସାପଟା
ଗିଲିଦେଉଛି । ପୁଣି ସିତି ଚଳିବା । ଅଧ୍ୟାପନ ଉପାଦେୟ
ପାହାଡ଼ ଚଳିବା ନିଶା । ଏସବୁ ଭିତରେ ବଡ଼ିରି
ବଡ଼ିରି ଆଉ କେତେ କାଳ ଆଦର୍ଶକୁ ଧରିପାରିବି
ମୋର ନାହିଁ ବରକାର । ରାଣୀ ମହୁମାଲିନି
ଦରକାର । ଏକା ନିଶ୍ୱାସେ ଏତେଗୁଡ଼ାଏ କଥା
ବିପ୍ରତରଣଙ୍କ ମୁହଁକୁ ବାହାରିପଡ଼ିଲା ।

ବିପ୍ର ଚରଣ ଭାବନାକୁ ଘରେ ରଖିଦେଇ
ଆଗେଇ ଚାଲିଲେ । ସାଜକେଳଟା ନାଲି
କୋଠାରେ ଥୋଇ ଦେଇ ଦେଇ ଚଳିବାକୁ
ଲାଗିଲେ । ଦୁଆର ମୁହଁ ସାମ୍ନାରେ ଠିଆ
ହୋଇଥିବା ଜଣେ ପ୍ରୌଢ଼ୀ ଅତକାଳ ଦେଲେ
ତାଙ୍କୁ ।
କ୍ରୁଆଡ଼େ ଯାଉଛି : ପ୍ରଣୁ କଲେ ପ୍ରୌଢ଼ୀ ।
'ନର୍ଦ୍ଦକୁ' - ବିପ୍ର ଚରଣ କହିଲେ ।
ନର୍ଦ୍ଦକୁ ଯିବା ସମୟ ଅନେକ ଦେଖୁ ପାର
ହୋଇଯାଇଛି । ଏବେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଯିବାର ରାସ୍ତାରେ
ଠିଆ ହୋଇ ନର୍ଦ୍ଦକୁ ବିଦ୍ୱା କାହିଁକି ? ଅଜ୍ଞ ହସ
ଉତ୍ତର ଦେଲେ ପ୍ରୌଢ଼ୀ ।
ସୂର୍ଯ୍ୟ ପଛରେ ଧାର୍ଯ୍ୟ ଧୁଁ କ୍ରୀଡ଼ା । ଯେତେ
ହାତ ବଢ଼େଇଲେ ବି ବି ଆହୁରି ବି' ରାଖଣ୍ଡ
ରହିଯାଉଛି । ହାରିଯାଉଛି, ଜୀବନ ଲୁହର
ଅନେଶୋଚ ଘରେ ତ ଚଳି ନା । ସାପଟା
ଗିଲିଦେଉଛି । ପୁଣି ସିତି ଚଳିବା । ଅଧ୍ୟାପନ ଉପାଦେୟ
ପାହାଡ଼ ଚଳିବା ନିଶା । ଏସବୁ ଭିତରେ ବଡ଼ିରି
ବଡ଼ିରି ଆଉ କେତେ କାଳ ଆଦର୍ଶକୁ ଧରିପାରିବି
ମୋର ନାହିଁ ବରକାର । ରାଣୀ ମହୁମାଲିନି
ଦରକାର । ଏକା ନିଶ୍ୱାସେ ଏତେଗୁଡ଼ାଏ କଥା
ବିପ୍ରତରଣଙ୍କ ମୁହଁକୁ ବାହାରିପଡ଼ିଲା ।

ବିପ୍ର ଚରଣ ଭାବନାକୁ ଘରେ ରଖିଦେଇ
ଆଗେଇ ଚାଲିଲେ । ସାଜକେଳଟା ନାଲି
କୋଠାରେ ଥୋଇ ଦେଇ ଦେଇ ଚଳିବାକୁ
ଲାଗିଲେ । ଦୁଆର ମୁହଁ ସାମ୍ନାରେ ଠିଆ
ହୋଇଥିବା ଜଣେ ପ୍ରୌଢ଼ୀ ଅତକାଳ ଦେଲେ
ତାଙ୍କୁ ।
କ୍ରୁଆଡ଼େ ଯାଉଛି : ପ୍ରଣୁ କଲେ ପ୍ରୌଢ଼ୀ ।
'ନର୍ଦ୍ଦକୁ' - ବିପ୍ର ଚରଣ କହିଲେ ।
ନର୍ଦ୍ଦକୁ ଯିବା ସମୟ ଅନେକ ଦେଖୁ ପାର
ହୋଇଯାଇଛି । ଏବେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଯିବାର ରାସ୍ତାରେ
ଠିଆ ହୋଇ ନର୍ଦ୍ଦକୁ ବିଦ୍ୱା କାହିଁକି ? ଅଜ୍ଞ ହସ
ଉତ୍ତର ଦେଲେ ପ୍ରୌଢ଼ୀ ।
ସୂର୍ଯ୍ୟ ପଛରେ ଧାର୍ଯ୍ୟ ଧୁଁ କ୍ରୀଡ଼ା । ଯେତେ
ହାତ ବଢ଼େଇଲେ ବି ବି ଆହୁରି ବି' ରାଖଣ୍ଡ
ରହିଯାଉଛି । ହାରିଯାଉଛି, ଜୀବନ ଲୁହର
ଅନେଶୋଚ ଘରେ ତ ଚଳି ନା । ସାପଟା
ଗିଲିଦେଉଛି । ପୁଣି ସିତି ଚଳିବା । ଅଧ୍ୟାପନ ଉପାଦେୟ
ପାହାଡ଼ ଚଳିବା ନିଶା । ଏସବୁ ଭିତରେ ବଡ଼ିରି
ବଡ଼ିରି ଆଉ କେତେ କାଳ ଆଦର୍ଶକୁ ଧରିପାରିବି
ମୋର ନାହିଁ ବରକାର । ରାଣୀ ମହୁମାଲିନି
ଦରକାର । ଏକା ନିଶ୍ୱାସେ ଏତେଗୁଡ଼ାଏ କଥା
ବିପ୍ରତରଣଙ୍କ ମୁହଁକୁ ବାହାରିପଡ଼ିଲା ।

ଆଣ୍ଡୁଥିଲା ଅବିନାଶ ବାବୁଙ୍କୁ । କିଛିଦିନ ପରେ ସେ ପୁଣିଥରେ
ସାତଭାୟା ଆସିଥିଲେ । ଏଥର ସେ ସାତଭାୟାକୁ ପ୍ରେମ
ନିବେଦନ କଲେ, ଖାଲି ପ୍ରେମ ନିବେଦନ କଲେ ନାହିଁ
ଗୋପନରେ ମା ପଞ୍ଚୁବରାହିକ ପାଠରେ ସିନ୍ଦୂର ଦେଇ
ଗୋପନ ବିବାହ କଲେ । ତା ପରେ ସାତଭାୟା ଘରେ
ରାତ୍ରିଯାପନ କରିବା ଆରମ୍ଭ କଲେ । କେବଳ ରାତ୍ରିଯାପନରେ
କଥା ଅଟକି ନଥିଲା ସ୍ୱାମୀର ଅଧିକାର ମଧ୍ୟ କାହି
କରିଆସିଥିଲେ ଅବିନାଶ ବାବୁ ।
ଆଜି ବି ଥିଲା କୁମାର ସାତଭାୟା ସଜେଇ ହେଉ ଅପେକ୍ଷା କିଛି
ଅବିନାଶ ବାବୁଙ୍କୁ । ଏକତ୍ର
ତ ତାର ଶେଷ କୁମାର ପୂର୍ଣ୍ଣିମା ଆସିବା ମାସରେ ଅବିନାଶ
ବାବୁ କ୍ରୁଆଡ଼େ ଚାଲୁ ମା ପଞ୍ଚୁବରାହୀକ
ପାଠରେ ସତସତକା ବାହାହେଇ ଭୁବନେଶ୍ୱର ନେଇଯିବେ ।
ରାତ୍ରିର ପ୍ରହର ବଡ଼ିବଡ଼ି ଯାଉଥିଲା କହର
ସତେକ ଓ ସେପଟ ଆଲୁଅ ତା ମୁହଁରେ ବିଛାଡ଼ି ହେଇ
ପଡ଼ୁଥିଲା । ଲାକେଇ ଲାକେଇ କହୁଛୁ ଚାହୁଁଥିଲା
ସେ । କହୁ ଭିତରେ ସେ ଦେଖୁଥିଲା ତା ସ୍ୱପ୍ନର
ସୌଦାଗରକୁ । ଓଷା ସାରି ସବୁ କୁମାରୀ ମାନେ ନିଜ
ଘରକୁ ଚାଲିଗଲେ । ସାତଭାୟା ମଧ୍ୟ ନିଜ ଘରକୁ
ଫେରି ଆସିଲା ମାତ୍ର ଅବିନାଶ ବାବୁ ଏଥର କୁମାର
ପୂର୍ଣ୍ଣିମାରେ ଆଉ ଆସିଲେ ନାହିଁ । ରାତି ବାରଟା ପରେ
ସାତଭାୟା ଗୋବାଲକ୍ଷ୍ମୀ ଏକ କ୍ରୁଆଡ଼େ ମେସେକ
ଆସିଲା, ଚମକି ପଡ଼ିଲା ସାତଭାୟା, ମେସେକ
ଓପନ କଲା । ଲେଖାଥିଲା ବରି... ମୋତେ କ୍ଷମା
କରିଦେବ । ତା ତଳକୁ ଥିଲା ଗୋଟେ ପିଟିଏଟ କପି ।
ସାତଭାୟା ତାଉନଲୋଡ କଲା ସେଇଟା ଥିଲା
ଅବିନାଶ ବାବୁଙ୍କର ମ୍ୟାଗାଜେଇ ଉପହାସକାଳିନି... ।
ପରଦିନ ସକାଳେ ବାଲିକେତ ଉପରେ ଠିଆ ହେଉଥିବା
ଲଜ୍ଜଳା ଥିଲା ଗଛର ଗୋଟିଏ ଶାଖାରେ
ଝୁଲୁଥିଲା ସାତଭାୟା ଝୁଲୁଣା ଶବ୍ଦ, ଯେଉଁ ଥିଲା
ଗଛମୂଳରେ ଅବିନାଶ ବାବୁଙ୍କ କୋଳରେ ମୁଣ୍ଡ ରଖି
ସେ ଦେଖୁଥିଲା ଗୋଟେ ସବୁଜ ସ୍ୱପ୍ନ ।
♥ ସମ୍ପାଦକ: ଓଡ଼ିଶା ମିତର
(ଫୋ) ୯୮୬୧୫୭୭୯୫୩

ଛୋଟ ଗପ

ସାତଭାୟାର ସାତଭାୟା

ଦିଲ୍ଲୀପ କୁମାର ବିଶ୍ୱାଳ

ଉପକୂଳ ଓଡ଼ିଶାର ଶେଷ
ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ଗାଁ ସାତଭାୟାର ଝିଅ
ସାତଭାୟା । ପ୍ରଥମଥର ପାଇଁ ସେଦିନ
ନାଲିଗଞ୍ଜର ଶାଢ଼ି ପିନ୍ଧିଥିଲା ।
ଆଖିରେ କଜଳ, ମଥାରେ ଚିକିଳି
ଆଉ ଦେଶରେ ବାଣି ଥିଲା
ଗଜଳା ହ

ହତ୍ୟାର ବାଉଁଶ ରୂପ ପ୍ରତି କାହାର ଚିନ୍ତା ନାହିଁ

ପ୍ରଶାନ୍ତ ଚନ୍ଦନ

ହତ୍ୟା କ'ଣ ଯାହାକୁ ମାରି ଦିଆଯାଏ ତ... ଛୁଟି, ଖଣ୍ଡ, ଧନୁଶର, ବନ୍ଧୁକ ହେଉ କି ହେଉ ରାସାୟନିକ ସାର ବା ବିଷ ସେଠି କିଛି ପ୍ରକାର ଭେଦ ନ ଥାଏ । କାରଣ ମାରିବା ବାଲା ସାଧାରଣ ଚାକିଆ, ସାବକରେ ବି ମାରି ଦେଉଛନ୍ତି । ପୁଣି ମାରି ଦେଉଛନ୍ତି ତହିଁ ଚିପି, କିରାସିନି, ପେଡ୍ରାଲ କାଳି କାବଡ଼ ପୋଡ଼ି ବି ହତ୍ୟା କରି ଦେଉଛନ୍ତି ।

ହେଲେ ସେଥିପାଇଁ କ'ଣ ଦରକାର... ଯାହା ହେଲା ରାଗ, କ୍ରୋଧ, ହିଂସା ପରାୟଣ ହୋଇ କିଏ ପ୍ରତିଶୋଧ ନେଉଛି ତ କିଏ ଅନ୍ୟୋପାୟ ହୋଇ, ନୁହେଁ ହେଲେ ସବୁରି ମୂଳରେ ଯେ ଯେତ ହିଁ ଥାଏ । ଆଉ ଯେତ ପାଇଁ ଯେ ଉଭୟ ସ୍ତ୍ରୀ, ପୁରୁଷ ଚାଲି ଖେଳନ୍ତି ପରସ୍ପରକୁ ନେଇ ଏହା ଯେ ରାମାୟଣ, ମହାଭାରତ ବି ସାକ୍ଷୀ ଅଛି । ଏବଂ କାମ, କ୍ରୋଧ, ଲୋଭ, ମୋହ, ମଦ ଓ ମାତୃତ୍ୱ ସତ୍ତାପୁର ଗଢ଼ ତ ନ କହିବା ଭଲ...

କାରଣ ସବୁଠି ପରେ ହିଁ ଦେଖାଯାଏ । ମାତ୍ର ହତ୍ୟାର ଯେଉଁ ରୂପ ଦିନକୁ ଦିନ ବିଭିନ୍ନ ହୋଇ ଯାଉଛି ନା ଶବ୍ଦ ହିଁ ମିଳୁନି କହିବାକୁ... ଖାଲି ଭାବିବାକୁ ହେଉଛି ସେ ସେତେଦିନ ଯାଏଁ କେମିତି ମଣିଷ ଥିଲା ଆଉ ହଠାତ୍ କେମିତି କଳ୍ପାନ୍ତ ରାକ୍ଷସରେ ପରିଣତ ହୋଇଗଲା !

ହିଁ ସା ଶେଷରେ ତାହାଣି, ପିଶାବିଣା, କଳଙ୍କିନୀଠୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଚଣ୍ଡି, ରଣଚଣ୍ଡି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶର ଗୁଡ଼ାକ ବି ଶୁଣିବାକୁ ମିଳେ । ସେପରି ନରଖାଦକ, ନରଖାଦିକା ମାନଙ୍କର ସୁତା ବି ବହୁତ ଲୟା । କିଏ କହିବ ଏଭଳି ତ କିଏ କହିବ ସେଭଳି... ମାତ୍ର ମୁଁ ଯେତିକି ଜାଣିଛି ସେଥିରୁ ହିଁ ନେଇ କହୁଛି ! ତେଣୁ ମହାଲିଙ୍ଗ କଲେଜ ଅଧିକାରୀ ମନିତା ମେହେର ହତ୍ୟାକାଣ୍ଡଠୁ ଆରମ୍ଭ କରିବି । କରିବି ପୁଣି ଦିଲ୍ଲୀର ଶୁଣା ହତ୍ୟାକାଣ୍ଡ । କୋଉଠି ଆଠ ଦଶ ଖଣ୍ଡ ତ ପୁଣି କୋଉଠି ପରୁଷିକ ଘଟଣାଧାରୀ ଖଣ୍ଡ...

ତା'ପରେ ଏବେ, ଏବେ ହଇଁ କଇଁ ମତେଲକ୍ଷ ହତ୍ୟା କରି ଅନେକ ଖଣ୍ଡ, ଖଣ୍ଡ କରି ସୁପ କରି ବ୍ୟବହାର କରିବା ତା'ଖାଣୁ ଶୁଖୁରକୁ ପୋଲିସ ଗିରଫ କରିଛି ଯେମିତି ନା ସେମିତି ପୁଣି ହାଇଦ୍ରାବାଦରେ ଜଣେ ନବୀନ ନାମକ ସୁରକ୍ଷାକୃତ ଚା'ମହିଳା ସାଜ ହତ୍ୟା କରି ହୃତପିଣ୍ଡ କାଟି ଯୋନାକ୍ସ ଛେଦନ କରି ଫଟୋ ପଠାଇବା ଯେ ଦେଖୁନି କି କୁରୁପତାକୁ ଆଖ୍ୟା ଦେବ ! ନା ସେମାନଙ୍କୁ ପୁଣି ମଣିଷ ବୋଲି ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିବା ସହ ସମାପତକାଳ କାବନ ପ୍ରୋଡ଼ରେ ସାମିଲ କରାଯିବ, କହୁନ !

କଥନ ପରି ଉପରୋକ୍ତ ଚାରିୋଟି ହତ୍ୟା କାଣ୍ଡରେ ପୁରୁଷ କମ ସାଥୀ ଅଧିକ ନୁହଁ ମାନେ ଆଉ ଉଲ୍ଲେଖ କରିବ କି ସେଠି ପୁରୁଷ ଅପେକ୍ଷା ସ୍ତ୍ରୀ ବଳବାନ୍ ବୋଲି ! ହେଲେ ଦେଖୁନ ସେଠି ବି ଆଉ ଗୋଟିଏ, ଗୋଟିଏ ସା ହିଁ କାରଣ ହେଉଛି... ହେଲେ ସେ ସବୁ ଯେ ଯେତ ଚା'ଖଣ୍ଡ ପାଇଁ... କୁହ ପଛେ ତା'କୁ ପ୍ରେମର ଲୀଳା ବା ପାଳା ! କାରଣ ସେଠି ବି ଯେ ଆଖି ଖୋଜେ ସୁଦ୍ଧକ ଜୀବନ ଯାତ୍ରାର ଅନ୍ତରାଳରେ ହେଲେ ବାତାବରଣ ବି ଅପୂର୍ବ ନାହିଁ ମାତ୍ର ପରିଶେଷ ହେଉଛି କ'ଣ... ନା କୋଉ ବାପା, ମା' ଏଥିପ୍ରତି ସତେଚନ୍ଦ୍ର ହେଉଛନ୍ତି କି ! ନା ପୁରୁଷଟିଏ ସା ବି ସାତିଏ ପୁରୁଷ ବନ୍ଧୁ ତିଆରୀ, ତିଆରୀ ଚାରିବି କରୁଛନ୍ତି କି... ବାରଣ କରୁଛନ୍ତି କି ଦେଖ, ବୁଝ, ଶୁଣ ସମସ୍ତ ପୁରୁ... ନା ଖୋଜାଖୋଜି କି ଅନୁସନ୍ଧାନ ସେ ପୁରୁଷ ବା ସାର ଆଉ ଉପାଜନ ପଲ୍ଲୀ କେମିତି ! କେମିତି ପୁଣି ତାର ଗତ ଭର୍ତ୍ତହାସ ! ଏବଂ ଏ ଭର୍ତ୍ତହାସ ଆସିଲେ ଯେ କେତେ, କେତେ ମହାତ୍ମ୍ୟା ନାରୀ ମାନଙ୍କ ନାଁ ବି ଆସେ ଆଖି ସାମ୍ନାକୁ ! କିନ୍ତୁ ଦୁର୍ଗମ କଥା ଆସିଲେ ଆଉ କ'ଣ ରହେ ! ସମସ୍ତ ବଦଳିଲା ପରି ସବୁ ବଦଳି ଯାଏ ! ପୁରୁଷଟିଏ ବି ଭୁଲିଯାଏ ସେ, ସେ ବି ସେପରି ନାରୀ ଗର୍ଭକୁ ଜନ୍ମ ହୋଇ ପୁଣି ସେପରି ନାରୀକୁ ଛି କହିବନି... ମାତ୍ର ଯଦୁକ୍ଷି ଦୁର୍ଗତଣା ଘଟିଲା ପରି ଗୋଟିଏ ପରେ ଗୋଟିଏ ନାରୀକାଣ୍ଡ କାଣ୍ଡ ଯେ କହି ହେଉଛି କି ଏ ଭଦ୍ର ବେଗ ଜନକ ନୁହେଁ କି ! ନଚେତ୍ ମହିଷା ମର୍ଦିନୀ ମନେ ପଡ଼ିଲେ ପୁରାଣ ବି ହୋଇଯାଏ ତାଲା ! ଆଉ ରାଣା

ଲକ୍ଷ୍ମୀବାଇ ମନେ ପଡ଼ିଲେ ଉଚିତ୍ତାସ ବି ହୋଇଯାଏ ମାଆ ମାନେ ସେଠି ପୁଣି ଫୁଲନ୍ ଦେବା ପରି ଲୋକ ଅଛନ୍ତି କ'ଣ କହିବ । ବିଶ୍ୱାସ କରିବ... ମୋତେ ତ ଲାଗେ ସବୁ କାହନିକ । ଆମେ ଯେମିତି କବିତା, ଗଳ୍ପ ଲେଖୁଛୁ ଠିକ୍ ସେମିତି ତ । ନହେଲେ କ'ଣ ଭରସା ରହୁଛି ଆଉ ନା, କାନୁନ୍ ଉପରେ...

ବରଂ ନ ଶୁଣିବା କଥା ବି ଶୁଣା ଯାଉଛି ତେମୋ କରି ବନ୍ଧାଣିବା ! ଯାହା ସମୟ ସାପେକ୍ଷ ନୁହଁ ଓଲଟା ବୁଦ୍ଧି ପାଉଥିବା ଉତ୍ସୁକତା ବି ଲୁମ୍ପଣ ହତ୍ୟାରେ ପରିଣତ ହେବା ମାନେ ନ ବର୍ତ୍ତିବା ଅଭିଯୁକ୍ତ ବି ବର୍ତ୍ତି ଯାଉଛି ପଦସା ଖର୍ଚ୍ଚ କରି । କାମିନ୍ଦ୍ର ପାଉ, କେସ୍ ଲଡି ! ଆଉ ଏଥିପାଇଁ ଦୋଧୁଧ ସରକାର ଏବେ ଘୋଷଣା କରିଛନ୍ତି ଗୁରୁତର ଦୁର୍ଯ୍ୟନ୍ତରା ପ୍ରାପ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ସାହାଯ୍ୟ କଲେ ପୁରସ୍କାର ରାଶି ଦିଆଯିବ ବୋଲି... ହେଲେ ଦୁର୍ଯ୍ୟନ୍ତରା ଭିତର କ'ଣ ହତ୍ୟା କରା ଯାଏନି କି ! କୁହନ୍ତୁ ତ ଏମିତି ଦୁଇ ଚକିଆ, ତିନି ଚକିଆ ଯାନ ବ୍ୟବହାରକୁ ଚାରି, ଛଅ ଚକିଆ ଲାଗଇ ମାରି ଦିଆଗଲା । ଯେମିତି ମନିତା ମେହେର ହତ୍ୟାକାଣ୍ଡ ପୂର୍ବରୁ ମୁଖ୍ୟ ଅଭିଯୁକ୍ତ ଗୋବିନ୍ଦ ସାହୁ କଣକୁ ପ୍ରାକ୍ତ ଲଗାଇ ହତ୍ୟା କରି ଦେଇଥିଲା ।

ହେଲେ ଆମର ବିଷୟବସ୍ତୁ ଯେ ହତ୍ୟାକାଣ୍ଡର ବାଉଁଶ ରୂପ ଉପରେ ! ତେଣୁ ଛୋଟ, ଛୋଟ ବା ସାମାନ୍ୟ ହତ୍ୟା କାଷ୍ଠକୁ ମୁଁ ପରିସର ଭୁକ୍ତ କରିନି । କରିନି ଆପତ୍ତହତ୍ୟା ସବୁକୁ ବି ମିଶେଇ । ନଚେତ୍ କାଣେ କାହିଁ ଅନାଦି କାଳକୁ ହୋଇ ଆସୁଛି, କେତେବେଳେ ଧନ, ସମ୍ପତ୍ତି ପାଇଁ ତ କେତେବେଳେ ପ୍ରେମ ପାଇଁ । ହିଁ ଏ ପ୍ରେମ ପାଇଁ କିଏ ନିଜ ସ୍ତ୍ରୀମତା ତ ପୁଣି କିଏ ନିଜ ସ୍ତ୍ରୀ ଓ ଭଲଭେ ପ୍ରେମିକ, ପ୍ରେମିକା କେତେ, କେତେବେଳେ ନିଜ, ନିଜ ପୁଅ, ଝିଅକୁ ବି ହତ୍ୟା କରିବାକୁ ପଛାଇ ନାହାନ୍ତି ।

କଲ ପୂର୍ବକ ହେଉ କି ହେଉ ସୁପାରି ଗୁଣା ଲଗାଇ... ସେମିତି ମୁଖ, ଗନ୍ଧ ଅଳଗା କରିବା କଥା ବି ସୁରୁଣା ହୋଇ ଗଲାଣି ବରଂ ହିନ୍ଦୀ ଉତ୍ତମ ଉପନ୍ୟାସର ସଂଳାପ ଦୁକ୍ତେ, ଦୁକ୍ତେ କେଉଁ ଚିଲି କୋଢ଼େକା ଖୁଲି ଦେବା ଚାହିଏ ଯେମିତି ଚାଷବ ରୂପ ନେଇ ଯାଉଛି ମାନେ କ'ଣ କହିବା । ସେ ଅଭିଯୁକ୍ତ ବା ଅପରାଧୀ ମାନେ କ'ଣ ମାତାବଦାଠୁ କମ୍ ଖୁଞ୍ଚାଉ ବିଦପପୂର୍ବ ନୁହନ୍ତି ! ଠିକ୍ ସେମିତି କାଳି ଆପଣଙ୍କ ସହ ବି ହୋଇଯିବ । ତା'ଆର କାଳି ମୋ ସହ ବି ହୋଇଯିବ କ'ଣ କିଏ ନାହିଁ କହି ପାରିବ କି !

ହାତ ନ ଥିବା ଜିଭର ଅଧିକାରୀ ପରା ମଣିଷ । ସେଠି ପୁଣି ବିଶ୍ୱାସରେ ବିଷ ଦେବା ଲୋକଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ବି କମ୍ ନୁହେଁ ଆଜିକାଲି ! ତେଣୁ ସାଧାରଣ ଦୁର୍ଯ୍ୟନ୍ତରା ପ୍ରାଣ ହରାଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ପାଇଁ ରାକ୍ଷାଦୋଳ, ସହାୟତା ଦାବି ପ୍ରଦାନ ପରି ଏ କ୍ଷେତ୍ରରେ କ'ଣ ସ୍ୱର ଉଦ୍ଧୋଳନ କରିବା ସମୀଚିନ ନୁହେଁ କି ! ନା ଇଏ ସମେଦନ ଶାଳ ପ୍ରସଙ୍ଗ ନୁହେଁ... ସେପତେ ଦୁଇ କି ତିନି ଦିନ ତ ହୋଇଛି ଏକ ଖବରକାଗଜରେ ପଢ଼ିଥିଲି ରାଜ୍ୟରେ ବହୁକ୍ଷି ଅପରାଧ ଅର୍ଥାତ୍ ୨୦୨୦ରେ ହତ୍ୟା, ୨୦୧୯ରେ ଦୁର୍ଗମ ଓ ୨୦୨୨ରେ ତକାୟତି ! ସେମିତି ମୋ ଚାରିଟି ହତ୍ୟାକାଣ୍ଡ ଭିତରୁ ଦୁଇଟି ଏ ରାଜ୍ୟ ସହ ବି କିଟିତ ନୁହେଁ ତେବେ କାଟି, ଧର୍ମ, ବର୍ଣ୍ଣ, ନିର୍ଦ୍ଦିଶେଷରେ ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରୟୁକ୍ତ ନୁହେଁ ନା ମାନବିକତା ଅନୁଯାୟୀ ଘୋର ପରିପତ୍ତୀ; କୁହ ନିଜେ !!

♥ ଭବିଷ୍ୟତ କଲୋନୀ, ଲେନ୍ ୩, ଭବାନୀପାଟଣା, କଳାହାଣ୍ଡି ମୋ - ୭୩୭୦୭୪୭୯୨

ଅନୁଚିତ ମୋହ ନଗେନ୍ଦ୍ର ନାଥ ପଟ୍ଟନାୟକ

କଥାଟି ସେକାଳର । ଭଗବାନ ମହାବୀର କୁହୁ ତପସ୍ୟାରେ ନିମଗ୍ନ ରହିଥାନ୍ତି ଏକ ନିୟମ କଳାକରେ । ସେଠିକାର ଜଣେ ଗାଈଆଳ ଚାଲୁ ସମାପ୍ତ ପୂଜାରେ ଥିବା ଦେଖି ଦେବାଏ ଅଜ୍ଞା ଉପହାସ କରିଥିଲା । ଆକ୍ଷେପ ଓ ତାହଲ୍ୟକତା ସ୍ୱରରେ ଏଣୁତେଣୁ ଗୁଡ଼େ ଅଗ୍ରାବ୍ୟ ଭାଷା କହି ଚାଲୁ ଖୁବ୍ ହରକାଣ୍ଡ ହରକତ କରିବାକୁ ଲାଗିଲା । ଏଥିରେ ଭଗବାନ ମହାବୀର ଚିତ୍କୋମାତ୍ର ବିଚଳିତ ହୋଇ ନଥିଲେ କି କୂଷାଭଙ୍ଗନା ପ୍ରତି ଭ୍ରୂକ୍ଷେପ କରି ନଥିଲେ ବରଂ ସେ ନିମଜ୍ଜିତ ରହିଥିଲେ ଗଭୀର ତପସ୍ୟାରେ ।

କଠୋର ତପସ୍ୟାରେ ବାଧା ପ୍ରଭୁକାଉଥିବା ଗାଈଆଳର ଅଭଦ୍ର ଗାଳିଗୁଳକ ଓ ଚାହିଡ଼ାପରା କଥା ଅନତି ଦୂରରେ ଥିବା କିଛି ଲୋକଙ୍କ କାନରେ ବାଜିଲା । ସେଠିକାର ଜଣେ ଧନୀକ ତତ୍କଳ ପାଦ ପକେଇ ଭଗବାନ ମହାବୀରଙ୍କ ନିକଟକୁ ଛୁଟି ଆସିଲେ । ବିନପ୍ରତାର ସହିତ ହାତଯୋଡ଼ି କହିଲେ -କେବ ! ଆପଣଙ୍କୁ ଏ ମୂର୍ଖ ନିବୋଧ ତୁଚ୍ଛତାରେ ଏତେ କଷ୍ଟ ଯାତନା ଦେଉନାହିଁ, ବିଚରା ଆପଣଙ୍କୁ କଳମଲ କରି ବଡ଼ ଅଭୁଆରେ ପକାଉଛି । ଆପଣଙ୍କ ରହିବା ପାଇଁ ଏଭଳି ଗୋଟେ ସୁଦୃଶ୍ୟ ଭବନ ଚୋଲିଦେବି ବୋଲି ମୁଁ ଇଚ୍ଛା ପ୍ରକାଶ କରୁଛି । ଏମିତି ସୁରକ୍ଷା ବ୍ୟବସ୍ଥା କଲେ ଦେବି ଯାହାଦ୍ୱାରା ଆପଣ ନିର୍ଦ୍ଦିତ ହୋଇ ତପ ସାଧନା କରିପାରିବେ ।

ସ୍ତ୍ରୀମାଳି କହିଲେ -ବନ୍ଧ ! ସାଧନର ଅନୁଚିତ ମୋହ ହିଁ ମନୁଷ୍ୟକୁ ସଂସାରା କରିଦିଏ । ସେ ଭୌତିକ ତଥା କ୍ଷଣିକ ଦେହସୁଖ ସମୋଗରେ ମାତିଯାଏ । ସେଥିରୁ ଅରଟିଏ ଉଦୁରି ଆସିଲେ ପରେ ମଣିଷ-ଜୀବ ପାଇଁ ଆଦୃକ ଶାନ୍ତି ଓ ପରମ ସନ୍ତୋଷ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବାର ମାର୍ଗ ଉଦୁକ୍ତ ହୋଇଯାଏ । ଯାର ତୁଳନାରେ ଏ ପ୍ରାବଧାନ ତୁଳ୍ପ । ତମେ ଏଥିରେ ଅଧିକରେ ମୁଖ ଖେଳାଅନି । ଏଥିପାଇଁ ତୁମେ ଅକାରଣେ ଚିନ୍ତାର ଘାଟି ହୁଅନାହିଁ । ଭଗବାନ ମହାବୀରଙ୍କ ଏ ଦୃଢ଼ ମନୋବଳ ଦେଖି ହତବସ୍ତ ଗାଈଆଳ ବି ଅନତ୍ୟା ପରାଜୟ ସ୍ୱୀକାର କଲା । ଏଣିକି ସେ ଆଉ ହରକତ କରିବାକୁ ସାହସ କୁଟେଇ ପାରିଲା ନାହିଁ ।

କ୍ଷମା, ତିଷ୍ଠା ଗୁଣର ଅବତାରଣା କରି ଭଗବାନ ମହାବୀର କହନ୍ତି-ମୁଁ ସବୁ ଜୀବଙ୍କୁ କ୍ଷମା କାମନା କରେ । ମୁଁ ମୈତ୍ରୀଭାବ ପ୍ରକଟ କରେ ଜଗତର ସବୁ ପ୍ରାଣୀଙ୍କ ପ୍ରତି । କାହା ପ୍ରତି ଶତ୍ରୁତା ଆଚରଣ କରେନାହିଁ । ସର୍ବତ୍ର ହୃଦୟର ସହ ଧର୍ମରେ ସ୍ଥିର ଅଟଳ ରହେ ।

♥ ଓଷାର ସିଡ଼ି, ପୂର୍ବ ନଂ-୪୪୪, ଲେନ ନଂ-୯ ଲକ୍ଷ୍ମୀସାଗର କେନାଲ ରୋଡ଼, ଭୁବନେଶ୍ୱର ମୋ-୯୪୩୮୩୩୨୧୩୮

କଲମ ଆଉ ଉନକା ଜୟ ବୋଲି ଯୋ ଚକ୍ର ଗଣେ ପୁଣ୍ୟ ଦେବା ପରୁ ଲିଖେ ବିଦା ଗରବନ୍ଦ କା ମୋଲ, ସାକ୍ଷୀ ହେଁ କିନକା ମହିମା କେ ପୂର୍ଣ୍ଣା, ଚନ୍ଦ୍ର, ଭୁଗୋଳ, ଖଗୋଳ କଲମ ଆଉ ଉନକା ଜୟ ବୋଲି ...

- ରାଷ୍ଟ୍ରବି ଶ୍ରୀ ରାମଧାରୀ ସିଂହ 'ବିନକବ'

୭୩ ଦୀପକ ରଂଜନ ମିଶ୍ର

II ବୀର ଚନ୍ଦ୍ରସିଂହ ଗଡ଼ବାଲା - ୪ II

ପ୍ରାୟାସି ଲାଭନରେ ପହଞ୍ଚିବାର ବୃତ୍ତାନ୍ତ ଦିନ ଚନ୍ଦ୍ରସିଂହ ଓ ତାଙ୍କ ଜଣେ ସାଥୀଙ୍କୁ ଜଣେ ଲାଠି ନାୟକଙ୍କ ସହିତ ଚନ୍ଦ୍ରନା ଗାବନ କାମରେ ଲାଗାଇ ଦିଆଯାଏ । ଏଇ ଗାବନ (ଦଳ)ର କାମ ଚନ୍ଦ୍ରଣା ବାଟିବା ନୁହେଁ, ଚନ୍ଦ୍ରଣା ଭଳି ଦୁଇଟି ପଥର ଭିତରେ ପେଟି ହେବା । ସେହିପାଇଁ ଦୋଧୁଧି-ପି ପିପାହାମାନେ ଏଇ ଦଳର ଏଭଳି ନାମକରଣ କରିଥାନ୍ତି । ଚନ୍ଦ୍ରନା ଗାବନ କାମ ହେଲା ନିଜେ ଛପିଥିବା ଗାତରୁ ବାହାରି ଶତ୍ରୁକ୍ ଶିବିର ନିକଟକୁ ଯାଇ ଗୁପ୍ତରେ ସେମାନଙ୍କର ଖବର ସଂଗ୍ରହ କରିବା । ଏମାନେ ପ୍ରତି ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ନିଜ ଓ ଶତ୍ରୁସେନାଙ୍କ ଭିତରେ ଚନ୍ଦ୍ରଣା ହେବାପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ ରହିଥାନ୍ତି । କାରଣ ଭଉଁସ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପୁରୁଷ ଆପଣା ଓ ପର ଭିତରେ କୌଣସି ଭେଦଭାବ ରଖି ନଥାଏ । ସେଇ ଗାବନରେ ଥିବା ତିନିଜଣ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ବିଭାଗର ଥାଆନ୍ତି । ଚନ୍ଦ୍ରସିଂହଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ହାକିମଦାର ସବୁ ବିପଦ ଆପଦ ବିଷୟରେ ବିଷୟରେ ବୁଝାଇ ଦେଇଥାନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ସଙ୍କେତ ଶବ୍ଦ ଦିଆହୋଇଥାଏ ଯାହାକୁ ସେମାନେ ଆବଶ୍ୟକ ସ୍ଥଳେ ଆପଣା ଚିହ୍ନଟି ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କରିବେ । ସେଇ ଦିନକ ପାଇଁ ସଙ୍କେତ ଶବ୍ଦ ଥାଏ - 'ବିଲୁ' । ଗୁପ୍ତ ଖବର ସଂଗ୍ରହ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଶତ୍ରୁମାନେ ଲୁଚିଥିବା ଖାଉ ପାଖକୁ ଯିବାକୁ ହେଲେ ସେମାନେ କ'ଣ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଭଳି ମାର୍ଚ୍ଚ କରି କରି ଯାଆନ୍ତେ ? ସେମାନଙ୍କୁ ମାଟି ଉପରେ ପେଟେଇ ପେଟେଇ ଠିକ୍ ସାପ ଭଳି ଆଖେ ଆଖେ ଆଗକୁ ବଢ଼ିବାକୁ ହୋଇଥାଏ । ଶତ୍ରୁମାନେ ପ୍ରାୟ ଶହେ ଖଳ ଦୁରରେ ଖାଇ ଭିତରେ ଲୁଚି ରହିଥାନ୍ତି । ୬୦ ଗଜ ପେଟେଇ ପେଟେଇ ଆଗକୁ ବଢ଼ିବା ପରେ ଗୋଟେ ଗାତ ପାଖରେ ସେମାନେ ପହଞ୍ଚନ୍ତି । ତାହାରି ଭିତରେ ତିନିହେଁ ବସିପଡ଼ି କିଛି ସମୟ ରାଧିଆଡ଼କୁ ସତର୍କତାର ସହିତ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି ପୁଣି ଆଗକୁ ବଢ଼ନ୍ତି । ଶତ୍ରୁକ ଗତିବିଧି ଲକ୍ଷ୍ୟକରି ଆପଣା ଗୁପ୍ତସ୍ଥାନକୁ ଫେରିବା ବେଳକୁ ଅଧୀରରେ ସେମାନେ ବାଟେଣା ହୋଇ ଅଧ ଦୁରରେ ଥିବା ଆଉ ଗୋଟେ ଶତ୍ରୁ ଶିବିର ଆଡ଼କୁ ମାଡ଼ିଯାଆନ୍ତି । ଖାଉ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚିଥିବାକୁ ସେଇଠି ପହରା ଦେଉଥିବା କର୍ମୀନ ସୈନିକ ସେମାନଙ୍କୁ ବନ୍ଧୁକ ଦେଖାଇ ଠିଆହେବାକୁ ଆଦେଶ ଦିଏ । ସମାନେ ତା' କଥା ଆବୋ ବୁଝି ପାରିବ ନାହିଁ । ଲାଠି ନାୟକ ଭାବନ୍ତି ସତରା ଜଣକ ସେମାନଙ୍କୁ ସେଦିନର ସଙ୍କେତ ଶବ୍ଦ ପଚାରୁଛି ବୋଲି । ସେଥିପାଇଁ ସେ ଚିକିଏ ଭଳ ସ୍ୱରରେ କହନ୍ତି - 'ବିଲୁ'... 'ବିଲୁ' । ସଙ୍କେତ ଶବ୍ଦକୁ ସତରା ଜଣକ ଦେଖି କାଣିପରେ ଏମାନେ ଶତ୍ରୁପକ୍ଷର ଲୋକ ବୋଲି । ସମାନଙ୍କୁ ଆଡ଼କୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି ଗର୍ଜିତଠେ ତା'ର ବନ୍ଧୁକ । ଚନ୍ଦ୍ରସିଂହ ପରିସ୍ଥିତିର ଗମନରତା ଅନୁମାନ କରି ବୁଲିପଡ଼ି ପ୍ରାଣମୁକ୍ତି ଧାରଣାକୁ ଲାଗି ବିପରୀତ ଦିଗରେ । ସେଇଭାଗକୁ ପାଖରେ ଗୋଟେ ଗାତ ପାଇଥିବାକୁ ସେ ତା'ରି ଭିତରକୁ ଡେଇଁପଡ଼ି ଛପି ଯାଆନ୍ତି । ହେଲେ ତାଙ୍କ ସାଥୀ ଦୃଶ୍ୟ ନିହତ ହୁଅନ୍ତି କର୍ମୀନ ସୈନିକଙ୍କ ଗୁଳିରେ । ଭୟରେ କୁଳୁଳି କାଲୁରି ଚନ୍ଦ୍ରସିଂହ କେବଳ ଗଡ଼ବାତାଙ୍କ ସ୍ମରଣ କରୁଥାନ୍ତି । କିଛିପକ୍ଷ ପରେ ପୂର୍ଣ୍ଣା ଭୟ ହୁଏ । ତାରିଆଡ଼ୁ ଆଲୋକିତ ହୋଇଥିବାକୁ ଗାତରୁ ବାହାରିବା ସେଇପରି ବିପଦପୂର୍ଣ୍ଣ । ସାଧା ଦିନ ସେହିପରି ମୃତବନ୍ଦ୍ର ସେଇ ଗାତ ଭିତରେ ପଡ଼ି ରହିଛି ଚନ୍ଦ୍ରସିଂହ । ପୂର୍ଣ୍ଣାସ୍ତ ପରେ ପୁଣି ଅଧୀର ଘନେନ ଆସିବାକୁ ସତର୍କତାର ସହ ଆଖେ ଆଖେ ଗାତରୁ ବାହାରିବା ବାହାରି ସେ ତାଙ୍କ ଶିବିର ଆଡ଼କୁ ମୁହାଁଟି । ଆପଣା ଶିବିର ନିକଟରେ ପହରା ଦେଉଥିବା ସିଦ୍ଧାନ୍ତ କେହି ଆସୁଥିବା ଦେଖି ବଡ଼ ପାଟିରେ ଆଦେଶ ଦେବା ଭଙ୍ଗରେ 'ହଲୁ' ବୋଲି କହେ । ଚନ୍ଦ୍ରସିଂହ ବାରମ୍ବାର ଉଦ୍ଧାରଣ କରନ୍ତି ତାଙ୍କ

ସଙ୍କେତ ଶବ୍ଦ । ହେଲେ ହେବ କ୍ୱାଟରକୁ ପ୍ରତିଦିନ ସୁରକ୍ଷା ଦୃଷ୍ଟି ସଙ୍କେତ ଶବ୍ଦ ବଦଳି ଯାଉଥିବାରୁ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଚନ୍ଦ୍ରସିଂହଙ୍କୁ ଭିତରକୁ ଛାଡ଼ନ୍ତେ । ଏଥର ସେ ପରିଚୟ ଦେବାକୁ ଯାଇ ନିଜ ନାଁ ଚନ୍ଦ୍ରସିଂହ ବୋଲି କହନ୍ତି । ହେଲେ ଦିନା ସଙ୍କେତ ଶବ୍ଦରେ କାହାରିକୁ ଭିତରକୁ ଛାଡ଼ିବାକୁ ଆଦେଶ ନାହିଁ । ଆଗସରି ବିଚାର ନକରି ଚନ୍ଦ୍ରସିଂହ ତାଙ୍କ ସାଥୀମାନେ ଥିବା ଖାଇ ଭିତରକୁ ଡେଇଁ ପଡ଼ନ୍ତି । ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଜଣକ ତାଙ୍କ ହାବଭାବ ଦେଖି ସନ୍ତୋଷରେ ପଡ଼ି ଗୁଳି ଚଳାନ୍ତି । ତାଙ୍କୁ ଧରିନେଇ କମ୍ପାନୀ କମାଣ୍ଡରଙ୍କ ଆଗରେ ହାକତ କରାଯାଏ । ଗତ ରାତିର ସବୁକଥା ତାଙ୍କ ଆଗରେ ବର୍ଷନା କରିବା ସହ ନିଜ ଦୁଇ ସାଥୀଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ଖବର ବି ଦିଅନ୍ତି । ସେଇ ରାତିରେ ଅନ୍ୟ ଦୁଇଜଣଙ୍କ ସହ ଚନ୍ଦ୍ରସିଂହଙ୍କୁ ପୁଣି ଚନ୍ଦ୍ରନା ଗାବନରେ ଶତ୍ରୁପକ୍ଷକୁ ଆଡ଼କୁ ପଠାଯାଏ । ହେଲେ ଦୁଇ ମୁତ ସାଥୀଙ୍କ ବିଷୟରେ କିଛି ବି ସୂଚନା ସେମାନଙ୍କର ହସ୍ତଗତ ହୋଇପାରେ ନାହିଁ । ଲାଠି ଲାଠି ଦୁଇଥର ଚନ୍ଦ୍ରନା ଗାବନରେ ଯିବା ଯୋଗୁଁ ଖୁବ୍ ଅଧିକ ପଡ଼ୁଛି ଚନ୍ଦ୍ରସିଂହ । ହେଲେ ସିଦ୍ଧାନ୍ତଙ୍କୁ ବିଶ୍ରାମ ପାଇଁ ସମୟ କୋଉଠି ମିଳେ ଯେ ! ତାଙ୍କୁ ଭାରି ବନ୍ଧୁକ କାନ୍ଧରେ ଧରି ପହରା ଦେବାକୁ ହୁଏ । ଦୁଇଦିନ ପରର ଘଟଣା । ଚନ୍ଦ୍ରସିଂହଙ୍କ ପହରା ଦେବା ତୁ୍ୟତି ଦିନ ବାରଟାରୁ ଦୁଇଟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଥାଏ । କେଉଁ କେଉଁ ପୋଖରେ ଦୁଇଜଣ ଲେଖା କବାଟ ସାଥୀହୋଇ ପହରା ଦେବାବେଳେ ଯାକ ପୋଖରେ ଥାଏ ଜଣେ ପହରା ଦେବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା । ଚନ୍ଦ୍ରସିଂହ ଏକା ଠିଆ ହୋଇ ବାଧିଆଡ଼କୁ ନଜର ରଖିଥିବା ବେଳେ ତାଙ୍କରି ଗାଁର ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଜଣାଦିଏ ପାଖକୁ ଆସି ପଚାରେ ତାଙ୍କ ପାଖରେ ଉକ୍ତିଆନ୍ତ ସିଦ୍ଧାନ୍ତେ ଅଛି କି ବୋଲି । ମୁଖ ଚୁପାଇ ଚନ୍ଦ୍ରସିଂହ କହନ୍ତି, "ଅଛି ଯେ, ମୁଁ କ'ଣ ତାକୁ ପକେଟରେ ରଖି ରୁଲୁଛି । କପଡ଼ାଲତା ଥିବା ବ୍ୟତୀ ଭିତରେ ଅଛି । ତୁ୍ୟତି ସରିଲେ ମୁଁ ତୁମକୁ ବାହାର କରି ଦେଇ ପାରିବି ।" ସେଇଠି ସିଦ୍ଧାନ୍ତଙ୍କୁ ପ୍ରାକ୍ତର ନିର୍ମିତ ସିଦ୍ଧାନ୍ତେ ବିଆ ହେଉଥିଲା ପିତବା ପାଇଁ । ତାହା ଅତ୍ୟଧିକ କଡ଼ା ହୋଇଥିବାରୁ ସିଦ୍ଧାନ୍ତମାନେ ତାକୁ ପିତବା ପାଇଁ ଆବୋ ପସନ୍ଦ କରୁ ନଥିଲେ । ଭାରତରେ ନିର୍ମିତ ସିଦ୍ଧାନ୍ତେ ସେମାନଙ୍କର ଭାରି ପସନ୍ଦ । ପ୍ରାକ୍ତରେ ଯେ ଭତ ମାନର ସିଦ୍ଧାନ୍ତେ ନିର୍ମିତ ହେଉ ନଥିଲା ତାହା ନୁହେଁ । ହେଲେ ଭାରତୀୟ ଭଦ୍ରାତଥା ସିଦ୍ଧାନ୍ତକୁ ସେବଦ୍ୱି କାର୍ଯ୍ୟକ ଦେବେ ସେମାନେ । ନିମ୍ନ ମାନର କିଛିସ ଦେଇ ଯେମିତି ହେଲେ କାମ ଚଳାଇ ନେବା କଥା ।

କିଛି ସମୟ ଦୁଇ ହୋଇ ବିରହି କାମିକରେ ଥିବା ଉକୁଣା ମାରିବା ପରେ ଜଙ୍ଗାସିଂହ ନିଜ ଖାଳି କାମିକରିକୁ ଗଲାର ଚନ୍ଦ୍ରସିଂହଙ୍କୁ କହେ, "ଯାଅ, ସିଦ୍ଧାନ୍ତେ ନେଇଆସ । ସେତେବେଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମ କାଗାରେ ମୁଁ ଠିଆହୋଇ ପହରା ଦେଉଛି ।" ଚନ୍ଦ୍ରସିଂହ ନିଜ ରାଜଫଲଟି ସାଥୀ ହାତକୁ ବଢ଼ାଇ ଦେଇ ପଶିଲାଆଖି ଖାଉ ଭିତରକୁ ସିଦ୍ଧାନ୍ତେ ଆଣିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ । ଜଙ୍ଗାସିଂହ ବଡ଼ ବ୍ୟଗ୍ରତାର ସହ ଅପେକ୍ଷା କରିଥାଏ ନିଜ ମନପସନ୍ଦର କଳେ ଧୂଆଁ ଟାଣିବା ପାଇଁ । ଚନ୍ଦ୍ରସିଂହ ହାତକୁ ଉକ୍ତିଆନ୍ତ ସିଦ୍ଧାନ୍ତେ ଖଣ୍ଡେ ପାଇ ସେ ଭାରି ଖୁସି ହୋଇଯାଏ । ହେଲେ ତାକୁ ଓଠରେ ଲାଗାଇ ଦିଆଯିଲେ କଳାକାଳ ବେଳେ ଅନାବଳ ଶତ୍ରୁ ପକ୍ଷକୁ ଏକ ଗୋଳା ଆସି ସେଇ ପାଖରେ ପୁଟେ । ବାଖଣ ଶବ୍ଦରେ ସାରା ଖାଇ ଅନିରୋଧ । ମାଟି ଛିଦ୍ଦି ଚନ୍ଦ୍ରସିଂହଙ୍କ ଉପରେ ପଡ଼େ । ଭାଗ୍ୟ ଭଲ, ଭାଗିରେ ବିଶେଷ ବଦ୍ଦେଇ ଦେଇ ସେ କୌଣସି କାମରେ ଚିକିଏ ଦୁଇକୁ ଚାଲି ଆସିଥିବାରୁ ତାଙ୍କର କିଛି ହୁଏନି । ହେଲେ ସାଥୀ ଜଙ୍ଗାସିଂହର ଶବୀର ଶକ୍ତ ବିଶୋରଣ ଯୋଗୁଁ ଖଣ୍ଡ ବିଖଣ୍ଡିତ ହୋଇ ବିଛାଡ଼ି ହୋଇ ପଡ଼ିଥାଏ ଏଠି ସେଠି । ଯେଉଁ ଖାଉ ଭିତରେ ସାଥୀମାନେ ଶୋଇଥାନ୍ତି ତା' ମୁହଁରେ ମାଟି ଭରି ହୋଇଯାଏ । ଛାନିଆଁ ହୋଇ ତାକୁ ଖୋଳି ବାହାର ନକରିଥିଲେ ଶ୍ୱାସରକ୍ଷ ହୋଇ ମରିବାରୁ ବା କେତେ ସମୟ ଲାଗିଥାନ୍ତା । ଗାତ ଭିତରୁ ବାହାରକୁ ବାହାରିବା ବେଳେ ସମସ୍ତେ ବନ୍ଦୁ ଚାଳୁ ପଡ଼ୁ ଭଲି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଅନୁଥାନ୍ତି । ବିଚାର ଜଙ୍ଗାସିଂହ ଭାଗ୍ୟରେ ଖଣ୍ଡେ ଉକ୍ତିଆନ୍ତ ସିଦ୍ଧାନ୍ତେ ପିତବା ନଥାଏ । ଏଠି ସେଠି ପଡ଼ିଥିବା ତା'ର ଶରୀରାଂଶକୁ ଗୋଟିଏ ଅଖାବସ୍ତାରେ ପୁରାଇ ନାଁ ଲେଖି ହେବ କ୍ୱାଟରକୁ ପଠାଇ ଦିଆଯାଏ । ମାଟି ଭିତରେ ସୁଦୃଢ଼ ଭଳି ଗୋଟେ ଗୋଟେ ଗାତ ଖୋଳି ତାହାରି ଭିତରେ ସିଦ୍ଧାନ୍ତମାନେ ଦିନ ଦିନ ଧରି ଶତ୍ରୁ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଛପି ରହୁଥିଲେ । ଗାଧୋଇବା ତ ଦୂରର କଥା ଲୁଗା ବଦଳାଇବା ବି ଥିଲା ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସ୍ୱପ୍ନ । ଆଠ ଦଶଦିନ ଧରି ସେମାନେ ପାଦକୁ କୋଡ଼ା ବି ଖୋଳି ଚାଲୁ ନଥିଲେ । କେତେବେଳେ କେମିତି ଭାଣି ଯୋଗୁଁ ରହୁଥିବା ଗାତ ଭିତରକୁ ପାଣି ପଣି ଦେଲେ କାଗା ସତସନ୍ଧିଆ ହୋଇ ଯାଉଥିଲା । ଆଲୁଠି ଗୁଡ଼ିକ କୋଡ଼ା ଭିତରେ ରହି ରହି ସେଥିରେ ହୋଇଯାଉଥିଲା ଘା । ସମଗ୍ର ଶରୀରରେ ଉକୁଣି ସାଳୁବାକୁ ହୋଇ ଅସ୍ଥିର କରି ପକାଉଥିଲେ ସିଦ୍ଧାନ୍ତମାନଙ୍କୁ । ଉକୁଣିକୁ ମାରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ମାଟିଆ ରଞ୍ଜନ ବୃକ୍ଷ ଥିବା ଗୋଟେ ଗୋଟେ ଡବା ପ୍ରାୟାସି ଲାଭନରେ ଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ସ୍ଥଳକୁ ଚାଲି ଦିଆଯାଏ । ହିନ୍ଦୁସ୍ଥାନୀ ସିଦ୍ଧାନ୍ତମାନେ କାଣି ନଥାନ୍ତି ସେଇଟା କି କିଛିସ ବୋଲି । ଡବା ଉପରେ ଲାଗିଥିବା ଲେଦେଲରେ ଇଂରାଜୀ ଭାଷାରେ କ'ଣ କ'ଣ ଲେଖା ହୋଇଥାଏ ଅବଶ୍ୟ । ହେଲେ ଇଂରାଜୀ ଭାଷାରେ କିଏ ବା ପଡ଼ିପାରୁଛି ଯେ ସେବଦ୍ୱି ବୁଝି ପାରିବ । ଚନ୍ଦ୍ରସିଂହ ତଦାତ୍ମିକ ହାତରେ ଧରି ଯେତେ ଅଧିକପାଳକ କଲେ ବି କିଛି କାଣି ପାରିବ ନାହିଁ । ତାଙ୍କୁଣି ଖୋଲି ଦେଖିବାକୁ ଭିତରେ ଥିବା ମାଟିଆ ଗୁଣ୍ଡ ତାଙ୍କୁ ଚରକାରେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଉଥିବା ଗରମ ମସଲା ଭଳି ଜଣାପଡ଼େ । ଅଧିକକ ସେଇଭଳି ବାପ୍ସା ବି ହେଉଥାଏ ନାକକୁ । ବିଦେଶ ମାଟିରେ ଆଦୁରୁ କାନ୍ଦୁରୁ ଖାଉ ପାଟିବା ଖରାପ ହୋଇଯାଉଥିବାରୁ ବୋଧେ ସରକାର

ବାହାଦୁର ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଗରମ ମସଲା ଡବାଏ ଲେଖା ପଠାଇଛନ୍ତି ବୋଲି ସେ ଭାବନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କ ଖାଉବା ପାଇଁ ହେବୁକୁଟରକୁ ଗତ ରାତିରୁ ଆସି ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଓ ରୁଟି ରଖାହୋଇଥାଏ । ବଞ୍ଚିବା ପାଇଁ ତାକୁ କଷ୍ଟ ମଧ୍ୟେ ଗିଳି ପକାଇବା ହୋଇ ଯାହା । ଚନ୍ଦ୍ରସିଂହ ଭାବନ୍ତି ସେ ଗରମ ମସଲା ବ୍ୟବହାର କରି ତାଙ୍କ ସାଥୀମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱାଦିଷ୍ଟ ଆଲୁକ୍ଷା ସ୍ତ୍ରୀଭାବେ ବୋଲି । ଠାଏ ନିଆଁ ଜଳାଇ ସେଇ ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ଗରମ ମସଲା ଗୋଳାଇ କଷିବାକୁ ଲାଗିଛି ଚନ୍ଦ୍ରସିଂହ । ସାଥୀ ସିଦ୍ଧାନ୍ତମାନେ ଆଲୁକ୍ଷା ଖାଉ ତାଙ୍କର ଭାରି ପ୍ରଶଂସା କରନ୍ତି । ପାଖ ସେକୁଳର ସିଦ୍ଧାନ୍ତମାନେ ବି ସେମାନଙ୍କ ରୁଟି ନେଇଆସି ଏମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଆଲୁକ୍ଷା ଟିକିଏ ଟିକିଏ ମାରି ଭାରି ଖୁସି ହୋଇ ଖାଆନ୍ତି । ସମସ୍ତେ ଏମିତି ବେଳେ ଚାଟି ପୋଛି ଖାଇ ଦିଅନ୍ତି ଯେ ବିଚରା ଚନ୍ଦ୍ରସିଂହଙ୍କ ପାଇଁ ଆଉ ଟିକିଏ ବି ଆଲୁକ୍ଷା ବଳେନି । ଶୁଖିଲା ବାସି ରୁଟି ତୋବାଇ ତୋବାଇ ଗିଳିଲା ବେଳେ ଭାରି ମନକଷ୍ଟ ହେଉଥାଏ ତାଙ୍କର ।

ହେଲେ ବଣ ପୟର ମିନିଟ୍ ଭିତରେ ଯେତ ଘାଣି ସେଇ ଦୁଇ ସେକୁଳର ସିଦ୍ଧାନ୍ତମାନଙ୍କର ପ୍ରବଳ ବାନ୍ଧି ଆରମ୍ଭ ହୋଇଯାଏ । ପାଟିରୁ ଫେଶ ବାହାରିବାକୁ କ'ଣ କିଛି ବିଶାଳ କିନିଷ ଆଉ ସେମାନେ ଖାଉ ଦେଉଛନ୍ତି କି ଭାବି କିନକା ପଣେ ସଞ୍ଜି ଛାଡ଼ିରେ । ତାକରକ ପାଖକୁ ଖବର ପଠାଯାଏ । କମ୍ପାନୀ କମାଣ୍ଡର ଆଥାନ୍ତି ଜଣେ ଇଂରେଜ ସାହେବ । ଏଭଳି ଅଦସ୍ତା ଦେଖି କ'ଣ ସେମାନେ ଖାଇଛନ୍ତି ବୋଲି ସେ ଚନ୍ଦ୍ରସିଂହଙ୍କୁ ପଚାରିବ । ଗରମ ମସଲା ଥିବା ଡବାଟି ଚନ୍ଦ୍ରସିଂହ ସାହେବଙ୍କୁ ଦେଖାଇ ଦେବାକୁ ସେ ଏକାବେଳକେ ରାଗି ନିଆଁପାଣି ହୋଇ ଚିତ୍କା କରନ୍ତି, "ଗଜମୁଖି ଗୁଡ଼ା କିରେ ତୁମେମାନେ ! ଏଭଗ ଚ ଉକୁଣି ମରା ବିଷ । କିଏ କହିଲା ତୁମକୁ ଗରମ ମସଲା ବୋଲି ।" ତାକର ସେଠାକୁ ଆସି ସବୁକଥା

ଏତେ ଅସୁଯା କାହିଁକି !

ସୁବାଷ କୁମାର ତାରଣିଆ

ଓଡ଼ିଶାର ଐତିହ୍ୟ, ସଂସ୍କୃତି, ପରମ୍ପରା, ଓଡ଼ିଶା ନୃତ୍ୟ ଓ ଓଡ଼ିଶାର ଲୋକନୃତ୍ୟ ପାଇଁ ଯାହା ବିଶ୍ଵରେ ଓଡ଼ିଶା ଏକ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ସ୍ଥାନ ଅଧିକାର କରିପାରିଛି । ଦିନ ଥିଲା ଓଡ଼ିଆ ଯୁଗରୁ କାଳୀ, ସୁମାତ୍ରା ଓ ବାଲି ଆଦି ଦ୍ଵାପକୁ ଯାଇ ବାଣିଜ୍ୟ କରି ଧନରତ୍ନରେ ଓଡ଼ିଶାକୁ ସମୃଦ୍ଧ କରି ବିଶ୍ଵ ଦରବାରରେ ଓଡ଼ିଶାକୁ ପରିଚିତ କରାଇ ପାରିଥିଲେ । ଅତୀତରେ ଓଡ଼ିଆଯୁଗର ସେହି ବାଣିଜ୍ୟର ସ୍ମୃତିକୁ ମନେ ପକାଇ ଓଡ଼ିଆ ସଂସ୍କୃତି ଓ ଐତିହ୍ୟର ପ୍ରଚାର ଓ ପ୍ରସାର ସହିତ ନିଜେ ସ୍ଵାବଲମ୍ବୀ ହେବାକୁ ଓଡ଼ିଆଯୁଗ ତେଷା କରିଆସିଛି । ପର୍ଯ୍ୟଟନ ଭିତ୍ତିକୁମ୍ପିରେ ମଧ୍ୟ ଓଡ଼ିଶା ଏକ ଭଲ୍ଲେଖନୀୟ ଭୂମିକା ଗ୍ରହଣ କରିଛି । ଯେଉଁଥିରେ ପାଇଁ ଓଡ଼ିଶାର ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଶ୍ରୀକରଗୁଣା ମନ୍ଦିର, କୋଣାର୍କର ସୂର୍ଯ୍ୟ ମନ୍ଦିର, ଚିଲିକା ହ୍ରଦ, ନୟନ କାନନ ଏବଂ ମହାନମାଳିନୀ ଲୁନେଶ୍ଵରରେ ଥିବା ବିଭିନ୍ନ ଦେବାଦେବୀଙ୍କ ପୀଠ ବିଦେଶୀ ପର୍ଯ୍ୟଟକମାନଙ୍କ ଉଲ୍ଲସନ ମାତିକୁ ଚାଣି ଆଣିଥାଏ । ସ୍ଵାଧୀନତାର ୭୫ବର୍ଷ ପୂର୍ବ ଅବସରରେ ଯାହା ଦେଶରେ ଅଗଷ୍ଟ ୧୩ରୁ ୧୫ ତାରିଖ ତିନିଦିନ ଧରି ପାଳିତ ହୋଇଥିଲା ଆଜିକା କା ଅମୃତ ମହୋତ୍ସବ ଏଥିପାଇଁ ଦେଶବାସୀମାନ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଆୟୋଜନ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ଐତିହାସିକ ଦିବସ ଅବସରରେ ଦେଶର ପ୍ରତ୍ୟେକଟି ନାଗରିକ ହର୍ଦ୍ଦୟ ଛୁରିଙ୍ଗା କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ସାମିଲ ହେବାକୁ ମାନ୍ୟବର ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ଆହ୍ଵାନ ଦେଇଥିଲେ । ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଆହ୍ଵାନକୁ ସମ୍ମାନ ଜଣାଇ ସାରା ଓଡ଼ିଶାରେ ତିନିଦିନ ଯତ୍ନ ଯତ୍ନେ ହିରୁଙ୍ଗା ଭଦ୍ରାଯାଜ ଆକାଶ କା ଅମୃତ ମହୋତ୍ସବ ପାଳନ କରାଯାଇଥିଲା । ହେଲେ ଦୃଷ୍ଟ୍ୟ ଓ ପରିଚାପର ଦିକ୍ଷିତ ତଳିତଳିତ ସାଧାରଣତଃ ଦିବସ ନୂଆଦିଲ୍ଲୀରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ଜାତୀୟ ପରିବେଷଣ ଓ ଓଡ଼ିଶାର ପ୍ରଜ୍ଞାପନ ମେଳ ଦେଖିବାକୁ ଆଉ ସୁଯୋଗ ମିଳିନଥିଲା । ଯାହାକୁ ନେଇ ସେହି ସମୟରେ ବିବାଦ ଦର୍ଶନରେ ଲାଗିଥିଲା । ନୂଆଦିଲ୍ଲୀରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ସମ୍ମାନ ଦିବସରେ ଜାତୀୟ ପରିବେଷଣ ସାମିଲ ହେବା ଲାଗି ଓଡ଼ିଶାକୁ ନିମନ୍ତ୍ରଣ ପତ୍ର ଆସିନଥିଲା ଫଳରେ ଦିଲ୍ଲୀର ଜାତୀୟ ପରିବେଷଣ ଓଡ଼ିଶାର ପ୍ରଜ୍ଞାପନ ମେଳ ସାମିଲ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ ବୋଲି ସ୍ଵପ୍ନ ବାରି ହୋଇପଡ଼ିଥିଲା ।

ନଭେମ୍ବର ୨୮ ତାରିଖ ପ୍ରଥମ ଦୈନିକରେ ଓଡ଼ିଶାର ମିଲେଟ ମିଶନ, ନାରୀ ସଶକ୍ତିକରଣ ଓ ଆଦିବାସୀ ସଂସ୍କୃତି ଉପରେ ମେଳ ନିର୍ମାଣ କରାଯାଇଥିଲା । ସେହିପରି ଡିସେମ୍ବର ମାସ ପ୍ରଥମ ଦୈନିକରେ ଶ୍ରୀକରଗୁଣା ମନ୍ଦିର ସହିତ ମୁଖ୍ୟତଃ ମନ୍ଦିର ଫାଟକ ଉପରେ ତିନାଇନ କରିବାକୁ କୁରି ସଦସ୍ୟମାନେ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେଇଥିଲେ । ପରଦର୍ଶୀ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ପ୍ରଜ୍ଞାପନ ମେଳକୁ କେବଳ ଜଗନ୍ନାଥ ମନ୍ଦିର ବାଦ ଦେଇ ମୁଖ୍ୟତଃ ମନ୍ଦିର ଫାଟକ ତିନାଇନ କରିବାକୁ କୁରି ସଦସ୍ୟମାନେ ପରାମର୍ଶ ଦେଇଥିଲେ । ଏଥିସହ ଉପରେ ମାହାରୀ ଓ ତଳେ ଘୁମୁରା ନୃତ୍ୟ ସହ ପ୍ରସ୍ତୁତି ଶେଷ ହୋଇଥିଲା । ଡିସେମ୍ବର ୧୫ ତାରିଖ ଚତୁର୍ଥ ଦୈନିକରେ ଓଡ଼ିଶା ସଙ୍ଗୀତରେ କିଛିଟା ପରିବର୍ତ୍ତନ ପାଇଁ କୁରି ସଦସ୍ୟମାନେ କହିଥିଲେ । ଏହା ପରେ କୁରି ସଦସ୍ୟଙ୍କ ପରାମର୍ଶ କ୍ରମେ ସମସ୍ତ ପ୍ରସ୍ତୁତି କାର୍ଯ୍ୟ ଶେଷ ହୋଇଥିଲା । ହେଲେ ଡିସେମ୍ବର ୨୧ ତାରିଖ ପଞ୍ଚମ ଦୈନିକରେ ଓଡ଼ିଶାକୁ କୌଣସି ଚିଠି ମିଳିନଥିଲା ଏବଂ ଓଡ଼ିଶାର ପ୍ରଜ୍ଞାପନ ମେଳ ଦିଲ୍ଲୀର ଜାତୀୟ ପରିବେଷଣ ବାଦ୍ ପଡ଼ିବା ଏକ ପ୍ରକାର ସ୍ଵପ୍ନ ହୋଇଯାଇଥିଲା । କୁରି ସଦସ୍ୟ କହିଥିଲେ ଯେ, ନୂଆ ନିୟମ ଅନୁସାରେ ପ୍ରତି ୫ ବର୍ଷ ଥରେ ଗୋଟିଏ ରାଜ୍ୟର ପ୍ରଜ୍ଞାପନ ମେଳ ଜାତୀୟ ପରିବେଷଣ ପ୍ରାନ୍ତ ପାଇବ । ଯଦି ନିୟମ ଅନୁସାରେ ପ୍ରତି ୫ ବର୍ଷରେ ଥରେ ଗୋଟିଏ ରାଜ୍ୟର ମେଳ ସ୍ଥାନ ପାଇବା ପାଇଁ ସୁଯୋଗ ମିଳିବ, ତେବେ ପ୍ରଥମରୁ କାହିଁକି ଓଡ଼ିଶାର ପ୍ରଜ୍ଞାପନ ମେଳକୁ ବାଦ ଦିଆଗଲା ନାହିଁ ଯାହା କୁରି ସଦସ୍ୟ କୁମ୍ପିକାଙ୍କୁ ନେଇ ସନ୍ଦେହ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଛି । ଏହି ଦୈନିକରେ ଗୁରୁତ୍ଵାତ ସମେତ ଆହୁ ପ୍ରଦେଶ, ଅରୁଣାଚଳ ପ୍ରଦେଶ, ଆସାମ, ତନ୍ଦିବର, ଦାଦ୍ରାନଗର ହାବେଲି ଓ ବାମନ ଦ୍ଵିପ, କାଶ୍ମୀର, ଝାଡ଼ଖଣ୍ଡ, କେରଳ, ମଧ୍ୟ ପ୍ରଦେଶ, ତାମିଲନାଡୁ, ତ୍ରିପୁରା, ଉତ୍ତରାଖଣ୍ଡ ଓ ପଶ୍ଚିମବଙ୍ଗ ଆଦି ୧୪ଟି ରାଜ୍ୟର ପ୍ରଜ୍ଞାପନ ମେଳ ଉପରେ ବିଚାର ବିମର୍ଷ କରାଯାଇଥିଲା । ସୋମବାର ଦିନ ଅନୁଷ୍ଠିତ ଦୈନିକରେ ଏହି ୧୪ଟି ରାଜ୍ୟ ସମେତ ଝାଡ଼ଖଣ୍ଡ, ଲଦାଖ, ମହାରାଷ୍ଟ୍ର ଏବଂ ଭରତ ପ୍ରଦେଶ ଆଦି ୪ଟି ରାଜ୍ୟର ମେଳକୁ ସାମିଲ କରାଯାଇଥିବା ବେଳେ ଓଡ଼ିଶାକୁ ସାମିଲ କରାଯାଇ ନଥିଲା । ନିକଟରେ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ନରେନ୍ଦ୍ର ମୋଦି କି-୨୦ ଦେଶମାନଙ୍କର ଦୈନିକକୁ ସାମିଲ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇ କଳିଙ୍ଗର ନୌବାଣିଜ୍ୟର କଥା ସହ କଟକ ଐତିହାସିକ ବାଲିଯାତ୍ରା ବିଷୟରେ ରୋମରୁନ କରିଥିଲେ ମଧ୍ୟ ତଳିତଳିତ ସାଧାରଣତଃ ଦିବସ ପରିବେଷଣ ଓ ଓଡ଼ିଶାର ପ୍ରଜ୍ଞାପନ ମେଳକୁ ସାମିଲ ନ କରିବ ଓଡ଼ିଶାବାସୀଙ୍କୁ ଗଭୀର ମର୍ମାହତ କରିଛି । କାରଣ ସାଧାରଣତଃ ଦିବସ ପ୍ରାୟତଃ ଓଡ଼ିଶା କେବଳ ପ୍ରଜ୍ଞାପନ ମେଳ ସ୍ଥାନ ପାଇଛି ତାହା ଦେଖିବା ପାଇଁ ପ୍ରତି ଓଡ଼ିଆଙ୍କ ସମେତ ସମଗ୍ର ବିଶ୍ଵରେ ଥିବା ଓଡ଼ିଆମାନେ ଉତ୍ସୁକତାର ସହ ଅପେକ୍ଷା କରିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ କୌଣସି କାରଣ ନଥାଇ ତଳିତଳିତ ଦୁଇ ଦୂରଦୂର ଓଡ଼ିଶାକୁ ବାଦ୍ ଦେବାକୁ ଏହା ଓଡ଼ିଶା ପ୍ରତି ବିଦମ୍ବନାକର ମନୋଭାବର ଛଳନ ଦିଦର୍ଶନ ।

ଓଡ଼ିଶାବାସୀଙ୍କ ଆଶା ଓ ବିଶ୍ଵାସ ଥିଲା ପରଦର୍ଶୀ ଦୈନିକରେ ଅନ୍ୟ ରାଜ୍ୟମାନଙ୍କ ଭଳି ଓଡ଼ିଶାକୁ ସୁଯୋଗ ମିଳିବ । ହେଲେ ଡିସେମ୍ବର ୨୯ ତାରିଖ ଦିନ ସାଧାରଣତଃ ଦିବସ ଜାତୀୟ ପରିବେଷଣ ପ୍ରଜ୍ଞାପନ ମେଳ ଅଂଗ୍ରହଣ ଲାଗି ମନୋନୟନ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଶେଷ ହୋଇ ଚୂଡ଼ାତ ଚାଲିକ ପ୍ରକାଶ ପାଇଥିଲା । ମେଳରୁବୁଦ୍ଧି କେଉଁଠି ନିର୍ମାଣ କରିବେ, କେତେ ତାରିଖ ସୁଦ୍ଧା ପ୍ରସ୍ତୁତି ସରିବ, ସେ ନେଇ ବିଶ୍ଵପ୍ରସିଦ୍ଧ ପ୍ରକାଶ ପାଇଥିଲା । ଏହି ଚାଲିକରେ ଦେଶର ୧୩ଟି ରାଜ୍ୟ ଓ ୩ଟି କେନ୍ଦ୍ରଶାସିତ ଅଞ୍ଚଳକୁ ସୁଯୋଗ ମିଳିଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଓଡ଼ିଶାକୁ ଏଥିରେ ସାମିଲ କରାଯାଇ ନଥିଲା । ତେଣୁ ତଳିତଳିତ ସାଧାରଣ ଦିବସରେ ଦିଲ୍ଲୀ ରାଜପଥ ଜାତୀୟ ପରିବେଷଣ ଓଡ଼ିଶାର ପ୍ରଜ୍ଞାପନ ମେଳକୁ ଆଉ ଦେଖିବାର ସୁଯୋଗ ମିଳିନଥିଲା । ଏଠାରେ ପ୍ରକାଶପତ୍ରିକା, ଓଡ଼ିଶାର ପ୍ରଜ୍ଞାପନ ମେଳ ଗତ ପଞ୍ଚମେଳ ମଧ୍ୟରେ ଦିଲ୍ଲୀ ଜାତୀୟ ରାଜପଥ ପରିବେଷଣ ୨୦୨୦ ମସିହାରେ ମାତ୍ର ଥରେ ଗଢ଼ିବାର ସୁଯୋଗ ମିଳିଥିଲା । ପୂର୍ବରୁ ୨୦୧୮, ୨୦୧୯ରେ ସୁଯୋଗ ମିଳିନଥିବା ବେଳେ ୨୦୧୯ରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଜ୍ଞାପନ ମେଳ ଗଢ଼ିନଥିଲା । ୨୦୨୨ ମସିହାରେ ଅଧୀକୃତ ବାଦ୍ ପଡ଼ିଥିବା ଓ ୨୦୨୩ରେ ମଧ୍ୟ ବାଦ୍ ପଡ଼ିଲା ଏହାଠାରୁ କି କି ବଡ଼ ଦୁଃଖ ଓ ପରିଚାପର ବିଷୟ ଆଉ କଣ ହୋଇପାରେ ?

ସେହିପରି ଭାରତର ପ୍ରଥମ ସ୍ଵାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମ 'ପାଇକ ବିଦ୍ରୋହ' ବ୍ରିଟିଶମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା ଓଡ଼ିଶାର ଖୋର୍ଦ୍ଧା ମାଟିରୁ । ୧୮୧୭ ମସିହାରେ ଇଂରେଜ ସରକାର ବିରୁଦ୍ଧରେ ବିକ୍ରମ, ମାଆର ସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ପାଇକ ବିଦ୍ରୋହ ଥିଲା ଭାରତର ପ୍ରଥମ ପ୍ରଥମ ସ୍ଵାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମ । ଐତିହାସିକ ପାଇକ ବିଦ୍ରୋହର ୨୦୦ବର୍ଷ ପୂର୍ବ ପାଇକ ଅବସରରେ ମାନ୍ୟବର ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ନବୀନ ପଟ୍ଟନାୟକ, କେନ୍ଦ୍ର ଶିକ୍ଷାମନ୍ତ୍ରୀ ଧର୍ମେନ୍ଦ୍ର ପ୍ରଧାନଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତିରେ ତତ୍କାଳୀନ ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ପ୍ରଶାନ୍ତ ମୁଖାର୍ଜୀଙ୍କ ନୂଆଦିଲ୍ଲୀର ବିଜ୍ଞାନ ଭବନରେ ପାଇକ ବିଦ୍ରୋହ ଭାରତର ପ୍ରଥମ ସ୍ଵାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମ ବୋଲି ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ । ପାଇକ ମହାସଂଘର ବୀରଧାର ଦାସ ପରେ ମାନ୍ୟବର କେନ୍ଦ୍ରମନ୍ତ୍ରୀ ଧର୍ମେନ୍ଦ୍ର ପ୍ରଧାନଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଉଲ୍ଲସ ବିଶ୍ଵବିଦ୍ୟାଳୟରେ 'ବଲ୍ଲୁ ଜଗବନ୍ଧୁ' ପାଇକ ତେୟାର ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରାଯାଇ ଏହା ଉପରେ ଗବେଷଣା ପାଇଁ ସୁଯୋଗ ସୃଷ୍ଟି କରାଯାଇଥିଲା । ପାଇକ ବିଦ୍ରୋହର ସ୍ଵାରକ ନିର୍ମାଣ ପାଇଁ ବିଭିନ୍ନ ଗୋଷ୍ଠି ପାଇଦେଖିବାକୁ ତତ୍କାଳୀନ ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ଭୀମସେନ କୋବିନ୍ଦ ଭିତ୍ତିପ୍ରସାଦ ସ୍ଵାମୀ କରିଥିଲେ । ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଓଡ଼ିଶା ଆଗମନ ସମୟରେ ପାଇକ ବିଦ୍ରୋହରେ ସାମିଲ ହୋଇ ସହାୟ ହୋଇଥିବା ପାଇକ ପରିବାରର ଦାୟଦମାନଙ୍କୁ ସମର୍ଥନ କରିଥିଲେ । ସେହି ସମୟରେ କେନ୍ଦ୍ରମନ୍ତ୍ରୀ କହିଥିଲେ ଯେ, ଇତିହାସକୁ ପୁନରୁଦ୍ଧାର କରାଯାଇ ପାଇକ ବିଦ୍ରୋହ ଭାରତବର୍ଷର ପ୍ରଥମ ସ୍ଵାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମ, ଏହା ପାଠ୍ୟପୁସ୍ତକରେ ସ୍ଥାନ ପାଇବ, ଆଗାମୀ ପିଠି ପାଇଁ ଏହା ଏକ ବାଣୀ ଦେଖା ଯାଉଥିବ ବନ୍ଧୁ ଆହୁମିତ ଲକ୍ଷ୍ମଣା ଭଳି ପୁନର୍ବାର କେନ୍ଦ୍ର ବିଦେଶ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ପଢ଼ା ପାଠ ପଢ଼ିବା ପାଇକ ବିଦ୍ରୋହ'କୁ ପଦପଞ୍ଚିତ କରିଛି । ଫଳରେ ପାଇକ ବିଦ୍ରୋହକୁ ଭାରତବର୍ଷର ପ୍ରଥମ ସ୍ଵାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମର ମାନ୍ୟତା ମିଳିପାରି ନାହିଁ । ଯେଉଁ ବାଳି ଭାରତ ୧୨ ବର୍ଷରେ ନିଜ ମାଟି ପାଇଁ ପ୍ରାଣଦାନୀ ଦେଇଥିଲା, ବେଜେଲ ଗେଜେଟ୍ ଉପରେ ପଠାବେ ପିଟି ପିଟି ଯେଉଁ ପାଇକ ପୁଅ ହତ୍ୟା କରିଥିଲା, ସେହି ପାଇକମାନଙ୍କୁ ତଥା ଭାବେ ଉଚିତ ଓଡ଼ିଶାବାସୀଙ୍କ ଉପେକ୍ଷିତ କରାଗଲା । କଣ ପାଇଁ ଓଡ଼ିଶା ପ୍ରତି ଏତେ ଅସୁଯା ଭାବ ଚାହା ବୁଝାପଡ଼ିନାହିଁ ।

ଓଡ଼ିଶାର କଳା, ସଂସ୍କୃତି, ଐତିହ୍ୟ ଓ ସ୍ଵାପଦ୍ୟକୁ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ କରି ରଖିବା ପାଇଁ ତଥା ଆସନ୍ତା ଦଶମୀବର୍ଷରେ ନୂଆଦିଲ୍ଲୀର ଜାତୀୟ ପରିବେଷଣ ଓଡ଼ିଶାର ପ୍ରଜ୍ଞାପନ ମେଳକୁ ସାମିଲ କରିବା ପାଇଁ ଦଳମତ ନିବିଷେଷରେ ପାଇକମାନଙ୍କ ସହ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଓଡ଼ିଶାବାସୀ ଏ ନେଇ ସ୍ଵପ୍ନ ଭୋଜନ କରିବାର ସମୟ ଆସିଛି । ନରେନ୍ଦ୍ର ଭବିଷ୍ୟତରେ ଓଡ଼ିଶାର ପ୍ରଜ୍ଞାପନ ମେଳକୁ ଦିଲ୍ଲୀର ଜାତୀୟ ପରିବେଷଣ ଆଉ ଦେଖିବାର ସୁଯୋଗ ମିଳିବ ନାହିଁ ।

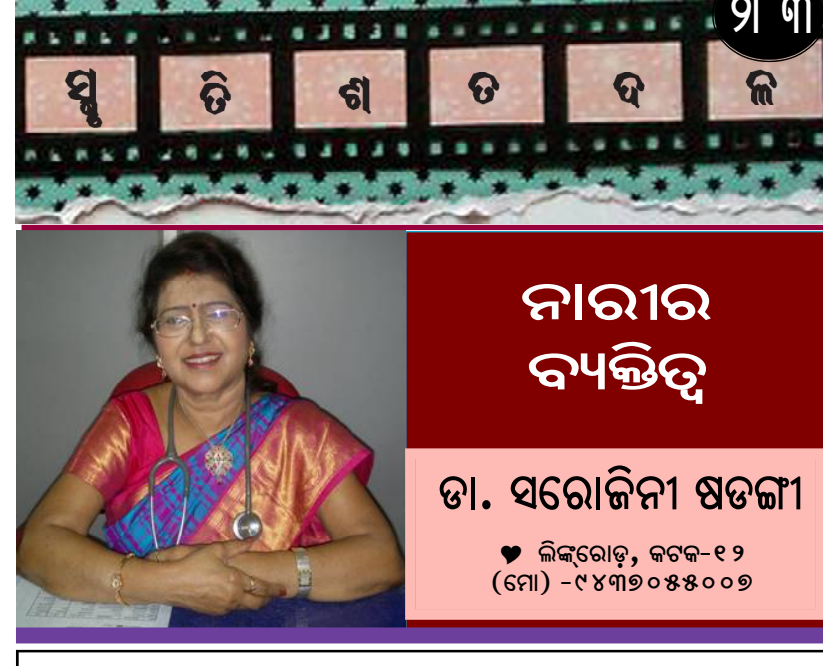
♥ କବି, ବାହାରଣା, ବାଲିକୁଦା, ଜଗତସିଂହପୁର ମୋ : ୮୩୨୮୮୪୦୨୧୫

(ପୂର୍ବ ପ୍ରକାଶିତ ଉତ୍ତର)
ଦୁଷ୍ଟର ଆଦ୍ୟକାଳରୁ ଏଯାବତ୍ ନାରୀର ସ୍ଵେଦ, ଶ୍ରମ, ଦୟା, କ୍ଷମା ଆଦି ଗୁଣ ସହ ସ୍ଵପ୍ନ, ସ୍ଵାଭିମାନ ଓ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ଵର ସର୍ବବେଳେ ସଂଗ୍ରହ ସମ୍ପନ୍ନ ଘଟି ଆସିଛି । ଏହାର ଅଭ୍ୟୁଦୟ କେଉଁ କାଳରୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଛି ତାହା କେହି ଜାଣିନାହନ୍ତି । ମା'ଠାରେ ଥିବା ମାତୃତ୍ଵ ଆଦ୍ୟ ଶିଶୁ ଜନ୍ମାଠାରେ ମଧ୍ୟ ପରିଲକ୍ଷିତ ହୋଇଥାଏ । ଧୂଳି ଖେଳରେ କୁନି ତୁଲି କୁନି ଭାତ ହାଣ୍ଡି ତଥା ଛୋଟ କରେଇ ଓ ପିଠାଖଡ଼ିକାରେ ସେ ସେମିତି ରାନ୍ଧେ ମା' ପରି ଓ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପରଷି ଦେଇଥାଏ ।

ତେବେ ଆଗଭଲି ନାରୀତ୍ୟ ଏବେ ତାର କାର୍ଯ୍ୟକାରୀତାର ସାମାଜିକ ଆଉ କବୀତ କୋଣରେ ସୀମିତ ରଖିନାହିଁ । ସେ ଘର ବାହାରକୁ ଆସି ସବୁ କାମ କରିବା ସହ ଘରକରଣା ଦାୟିତ୍ଵ ମଧ୍ୟ ସୁଚାରୁରୂପେ ତୁଲାଉଛି । ଆଜିକାଲି ସବୁ ମହିଳାମାନେ ସୋଭର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ସଚେତନ ହୋଇଣ ।

ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ସହ ନାରୀର ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ଵ ଖୁବ୍ ନିବିଡ଼ ଭାବରେ ଜଡ଼ିତ । ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ନାରୀତ୍ଵକୁ ଏକ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ଵ ଦେଇଥାଏ ଓ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ଵ ନାରୀତ୍ଵକୁ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟମୟୀ କରିଥାଏ । କହିବାକୁ ଗଲେ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ଓ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ଵ ଗୋଟିଏ ନିକଟତର ଦୁଇଟି ଅଂଶ ଏବଂ ଦୁହେଁ ଦୁହେଁଙ୍କର ପରିପୂରକ । ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ଶରୀର ଦର୍ଶନ, ଶରୀରର ରୂପ, ରଙ୍ଗ, ରଚନା ସର୍ବକ୍ରିୟ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ହିଁ ଦାନ ।

ତେବେ ଏ ସବୁର ଉତ୍ତର ନାରୀର ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ଓ ଲାଳିତ୍ୟ, ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ଵ ପାଇଁ ଅନେକାଂଶରେ ଦାୟୀ ହୋଇଥାଏ । ଏମିତିକି ସାଧାରଣ ରେହରା ରୂପେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିବାକୁ ହେବ ଯେ ଉପକ୍ରମେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିବେ ଅଧ୍ୟାଧାରଣ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟର ଅଧିକାରୀ ହୋଇ ମଧ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ଵ ବିନା ସୁନ୍ଦର ଦିଶେ ନାହିଁ । ତେଣୁ ନାରୀ ପାଇଁ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ଵ ହିଁ ସର୍ବକ୍ରିୟ । ଏହି ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ଵକୁ ପିଲାଦିନୁ ହିଁ ଗଢିତୋଳିବାକୁ ହୋଇଥାଏ । 'ଚାରିଟି ବିଗିନ୍ଦ୍ର ଫୁଲ ହୋଇ ନା' ଭଳି ବାସ୍ୟା ମା' ହିଁ ଉପଚିତ ମାନସିକ ବିକାଶ ତଥା ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ଵ ବିକାଶ ପାଇଁ

ନାରୀର ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ଵ

ଡା. ସରୋଜିନୀ ସତ୍ତଜୀ

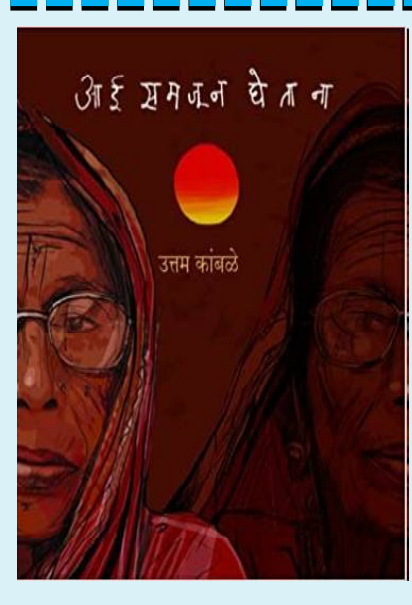
ଲିକ୍ରୋଡ଼, କଟକ-୧୨
(ମୋ) -୯୪୩୭୦୫୫୦୦୭

ନାରୀତ୍ୟ ନିଜ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ସଚେତନ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ । ଅବଶ୍ୟ ସାଧାରଣ ଦୈନନ୍ଦିନ ଜୀବନରେ ଏବଂ ବ୍ୟସ୍ତତା ମଧ୍ୟରେ ବେଶପରିପାଟୀ ହେବା ସଂଭବ ନୁହେଁ, ଉଚିତ୍ ମଧ୍ୟ ନୁହେଁ କାରଣ କର୍ମକ୍ଷେତ୍ରକୁ ଗଲାବେଳେ ନିଜେ ସାଧାରଣ ଓ ସଜ୍ଜିତ ବେଶଭୂଷାରେ ଯିବା ଉଚିତ୍ ।

ମୁଖ୍ୟ ଭୂମିକା ନିର୍ବାହ କରିଥାନ୍ତି । ତାପରେ ଶିକ୍ଷକ, ଶିକ୍ଷୟିତ୍ରୀକର ଶିକ୍ଷାଦାନ, ବିଦ୍ୟାଳୟ, ବିଶ୍ଵ ବିଦ୍ୟାଳୟ ତଥା ଚାକିରୀ କ୍ଷେତ୍ର ବିତାରକୁ ଆସେ । ବିଶ୍ଵବିଦ୍ୟାଳୟ ତଥା କର୍ମକ୍ଷେତ୍ରରେ ନାରୀତ୍ୟ ଉତ୍ସୁକ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ଵର ଅଧିକାରୀ ହୋଇ ସମସ୍ତେ ତାକୁ ସମ୍ମାନ ଦେଇଥାନ୍ତି । ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ଵ ନାରୀତ୍ଵକୁ କେହି ଦାନ ପ୍ରଦତ୍ତ ଦେଇ ନଥାନ୍ତି, ତାହା ନିଜକୁ ହିଁ ଦିଅନ୍ତି କରିବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ । ନାରୀ ବିନା ପ୍ରସାଧନରେ ବା ସାଧାରଣ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟରେ ମଧ୍ୟ ଅସାଧାରଣ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ଵମୟୀ ଓ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟମୟୀ ହୋଇଯାଏ କିନ୍ତୁ ଅପରପକ୍ଷରେ ଅନନ୍ୟ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟମୟୀ ହୋଇ ମଧ୍ୟ ଦେଖିଦେଖି ଦୂର୍ବଳ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ଵ ପାଇଁ ସମସ୍ତଙ୍କର

ଅବଜ୍ଞାର ପାତ୍ର ହୋଇଥାଏ । ତେଣୁ ନାରୀ ନିଜେ ସାଧାରଣ ହୋଇ, ନିଜ ଗୋତରେ ନିଜେ ପିଆ ହୋଇ ଅସାମ ଆତ୍ମ ସଂଯମ ଓ ଆତ୍ମ ବିଶ୍ଵାସର ସହ ନିଜ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ଵକୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ବିକାଶ କରିବା ଉଚିତ୍ । ଅପରପକ୍ଷରେ ନାରୀତ୍ୟ ନିଜ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ସଚେତନ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ । ଅବଶ୍ୟ ସାଧାରଣ ଦୈନନ୍ଦିନ ଜୀବନରେ ଏବଂ ବ୍ୟସ୍ତତା ମଧ୍ୟରେ ବେଶପରିପାଟୀ ହେବା ସଂଭବ ନୁହେଁ, ଉଚିତ୍ ମଧ୍ୟ ନୁହେଁ କାରଣ କର୍ମକ୍ଷେତ୍ରକୁ ଗଲାବେଳେ ନିଜେ ସାଧାରଣ ଓ ସଜ୍ଜିତ ବେଶଭୂଷାରେ ଯିବା ଉଚିତ୍ । ତେବେ ଏଠି ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠେ ମନେକରନ୍ତୁ ଗୋଟିଏ ପାର୍ଟିକୁ ବା

ଧାରାବାହିକ ଅନୁବାଦ ଉପନ୍ୟାସ-(୧୭)

ନାଆ

ନଥିଲ ପସରିବିନ ?
“କ’ଣ ହୋଇଗଲା ସେଇଠୁ ?”
“କ’ଣ ହୋଇଗଲା ପଛରୁ ? କିଛି ହେବା କଣ ନିହାତି ଦରକାର ? ଆରେ... ଏମିତି କୁହୁଡ଼ା ଫାର୍ମ ସାମନାରେ ଯାଇ ଛିଡ଼ା ହେବାଟା କମ୍ଭାଠୁ ଭଲ ଦେଖାଯାଏନି ।”
“ହେଲେ, ଏଥିରେ କଣ ଅସୁବିଧା ହେଲା ସେଇ କଥାଟା ତ କହ ?”
“ମାଆ... ଏବେ କୁମେ କଣେ ସମ୍ପାଦକର ମାଆ ।”
ଏକଥା ଶୁଣିବା କ୍ଷଣି ମାଆ ହସି ପକେଇଲା । “ତୁ ଆଉ କେବେ ବୁଝିପାରିବୁ କେଜାଣି । ମୁଁ ସେ ସମ୍ପାଦକର ମାଆ, ଏ କଥା କୁହୁଡ଼ା ଫାର୍ମର କୁହୁଡ଼ାକୁ ବା କେମିତି କଣା ପଡ଼ିବ ? ଆଉ ଶୁଣ... ମୁଁ କଣ ମୋ କପାକରେ ବୋର୍ଡ଼ ଲଗେଇବି ତୁକୁହି ଯେ, ମୁଁ ସମ୍ପାଦକର ମାଆ । କୁହୁଡ଼ା ଆଉ କୁହୁଡ଼ାକୁ ଆଉ ଦେଖିବାକୁ ଗଲେ ତୋର ଅପମାନ କେମିତି ହୋଇଯାଉଛି ? ମୁଁ ତୋର ମାଆ ଏକଥା ସତ । ହେଲେ ମୁଁ ସୋନୟାର କେଜେମାଆ ନୁହେଁ କି ? ସତ କଥା କହିବି... କୁହୁଡ଼ାକୁ ଦେଖି ସିଏ ଯେମିତି ଚାଲି ମାରି ନାଉଛି, ଯେମିତି ହସୁଛି, ସେଇ କୁହୁଡ଼ାମାନଙ୍କୁ ତାକୁହି, ସେ କଥା ତୁ ବି କେବେ ଦିନେ ଆସି ଦେଖ । କୌଣସି ଅପୋଗଣ ଶିଶୁର ଖୁସି ଓ ହସର ଅନୁଭବ କିପରି ସେ କଥା ବି ଦେଖିବା ଶିଖ ।”
“ତୁ ଶିଖୁଛି ସେଇଟା ହିଁ ବହୁତ, ହେଲେ ମୋତେ ଲାଗୁଛି ଏଇ ସବୁ ବିଚିତ୍ର ସ୍ଥାନକୁ ଚୋର ଯିବାଟା ଅନୁଚିତ୍ ।”
“... ଆରେ କୁହୁଡ଼ା ଦେଖେଇବାକୁ ତ ନେଇ ଯାଉଥିଲି । ସ୍କୁଲ୍ ହିଁ ଦେଖାଉଥିଲି ତୋ କୁହୁଡ଼ା । କାଲିକୁ ତାକୁ ସ୍କୁଲ୍ ଯିବାର ଅଭାସ କରିବାକୁ ହେବ ନା ନାହିଁ ?” ଏଇ ଝାମେଲା ଭିତରେ ହିଁ ଖାଇବା ସେଣ୍ଡ ହେଲା, ଖାଇ ସାରିବା ପରେ ମୁଁ ଆଉ ଚାଟାକି ବସି ଖେଳୁଥିଲୁ । ଖେଳୁ ଖେଳୁ ଚାଟାକି କହିବାକୁ ଲାଗିଲି । “କେଜେମାଆ ସାଜେ ଝଗଡ଼ା କରୁଛି ?”
ମୁଁ : ‘ହଁ’
“କାହିଁକି ଝଗଡ଼ା କରୁଛି ?”
ମୁଁ ତୁ ପଚାରିଲି ।
“ତୁମେ କେଜେମାଆକୁ ଖୁବ୍ ଗାଳି ଦେଲ ?”
ମୁଁ ତଥାପି ତୁ ।
“କାହିଁକି ଗାଳି ଦଉଥିଲା କେଜେମାଆକୁ ?”
ମୁଁ ତୁ ଥିଲି ।
“କେଜେମାଆ ବହୁତ ଭଲ, ତୁମେ ତାକୁ ଗାଳି ଦେବ ?”
“ସିଏ ଯଦି ଭୁଲ କରିବ, ମୁଁ ତାକୁ ବହୁତ ଗାଳିଦେବି ।”
“ତୁମେ ଯଦି ତାକୁ ଗାଳି ଦେବ, ତେବେ ମୁଁ ବି ବହୁତ ରାଗି ଯିବି ।”
“ରାଗିଲେ ତୁ କ’ଣ କରିବୁ ?”
ଏଇ ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତରରେ ଚାଟାକି ପକେ

ଅନୁସୃଜନ: ନନ୍ଦିତା ମହାନ୍ତି

ହେଲେ କିଛି ନ କହି ସିଧା ମୋ କାନମୁଣ୍ଡାକୁ ଶବ୍ଦ ଚାପୁଡ଼ାଟାଏ ପକେଇଲା । ମୋତେ ବି କହୁଡ଼ା ରାଗ ଲାଗିଲା । ମୁଁ ବି ତା ଗାଲରେ ଚାପୁଡ଼ାଏ ମାରିଲି । ତାର କାହିବାର ଶବ୍ଦ ତାରିଆଡ଼କୁ ପ୍ରତିଧ୍ଵନିତ ହେବାକୁ ଲାଗିଲା । କୋଳାହଳ ବ୍ୟାପିଗଲା... ମାଆ ଅଧିବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇ ପଦାକୁ ବାହାରି ଆସିଲା ।
“କିଏ ସେ ମାରିଲା ମୋ ସୋନୟାକୁ ?”
ମୋ ବକଳରେ ସୋନୟା ଉତ୍ତର ଦେଲା “ବାପା ମୋତେ ମାରିଲେ ।”
ସିଏ : କାହିଁକି ମାରିଲୁ ତାକୁ ?
ମୁଁ : ମୋ ସାଙ୍ଗେ ମୁଣ୍ଡି କରୁଥିଲା, ଆଉ ସିଏ ହିଁ ପ୍ରଥମେ ମୋ ଗାଲରେ ଚାପୁଡ଼ା ମାରିଲା ।
ସିଏ : ଆଉ ସେଇଥିପାଇଁ , କଣ ତୁ ବି ତାକୁ ମାରିଲୁ ?
ମୁଁ : ଆଉ କ’ଣ କରିଥାନ୍ତି ?
ସିଏ : ଛୋଟ କୁଆଟା ଯଦି ତୋତେ ମାରିଲା ତୁ ବି ତାକୁ ମାରିଲୁ । କେତେ କୁଣ୍ଡିଆ ତୁ, କେତେ ବାହାଦୁରୀ ଦେଖେଇଛୁ ତୁ, ନୁହେଁ ? ଆରେ... ମୁଁ ତୋତେ କେବେ ହେଲେ ମାରିଛି ? ତୋର ମନେପଡ଼ୁଛି, ମନେ ପକେଇବି ଦେଖ... ପାଦ ଘାତଟା କୁଆକୁ ମଣିଷ କରିଛି ହେଲେ କେବେ ହୋଇ ଯାତ ଉଠେଇଛି ?
ଆଉ ତୁ... ତୁ ଗୋଟେ ଛୋଟ କୁଆକୁ ମାରି ତୋର ମନଦପସ ଦେଖିଛୁ ନାହିଁ ? ଆରେ, କେବେ ତ ଥରେ ଭଲ ବାସ ହେବା ଶିଖ ।
ମୁଁ ଚାଟାକିକୁ ନିଜ ପାଖକୁ ଡାକି ଆଦର କରିବାକୁ ଚାହିଁଲି । କିନ୍ତୁ ସିଏ ମୋ ଠାରୁ ଅଲଗା ହୋଇ ମାଆ ପାଖରେ ଯାଇ ଲାଖିଗଲା । ଚାଟାକିକୁ ଆକର୍ଷିତ କରିବା ପାଇଁ ଏପରି କି ଶକ୍ତି ଥିଲା ମାଆ ପାଖରେ ଯାହା ମୋ ପାଖରେ ନ ଥିଲା । ଛୋଟ କୁଆଟା ଉପରେ ହାତ ଉଠେଇଲା ବେଳେ ଏ କଥା ମୋ ମନକୁ କାହିଁକି ଆସିନାହିଁ ? ମୋ ଭିତରର ବାପ ଏତେ କ୍ରୋଧ ଓ ଏତେ ଆତୁର କଣ ପାଇଁ ? ସତକୁ ସତ ମାଆ ମୋ ଉପରେ କେବେ ଥରେ ହେଲେ ମୋତେ ବାଡ଼ି ଥିଲେ ତେବେ ସିଏ ମୋତେ ମାଡ଼କୁ ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ବିଲୁକି ବେଗରେ ଦାକ୍ଷିଣ୍ୟ ଦେଇ ମୋ ପାଖରେ ପଡ଼ିବାକୁ ଥିବା ମାତୃତ୍ଵ ନିଜେ ସଂଭାଳି । ହେଲେ ମୋତେ ବଂଚେଇ ଦେଉଥିଲା ମାତୃତ୍ଵ । ସେ ସବୁ ମୋ ଦ୍ଵାରା କାହିଁକି ହୋଇପାରିବ ? (କ୍ରମଶଃ)

♥ ରାଜଭବନ ଡାକଉର, ଭୁବନେଶ୍ଵର-୮ (ମୋ) ୮୨୪୯୪୩୭୨୭୭

